

Midnattsropet

Nummer 10-11 • 1981 • Årgång 22 • Pris 7:50

Maranata - Du, vår Herre, kom!

FOTO: PER-ARNE IMSEN

Amerikansk kristendom

IN GOD WE TRUST

Lyxen, showerna, kollekterna, kristall-kyrkorna, Moral Majority, protesterna, alternativen, komuniteterna, storfamiljerna...

BO HÖGLANDER och PER-ARNE IMSEN i text och bild från resan i USA.

Sid. 8-9

VÅRT MÅL MED BARNEN ÄR GUDS RIKE!

Belysande intervju om skolan, barnen och församlingen med lärare i kommunitet i USA.

Sid. 14-15

David och Patricia mötte Jesus efter år av sökande:

Revolution på alla områden!

Text MAJ-CHRISTINE ÖGREN

David Jones satsade allt på sin karriär som trumslagare. Spelade i flera band, hamnade i Vietnam, där hans grupp spelade för soldaterna. Han sökte efter mening och sanning i hip-plevågen, i österländsk religion och knark. Vändpunkten i hans liv kom då han en dag stegade in i en vegetarisk restaurang, där troende ungdomar levde och vittnade om ett nytt liv med Jesus.

Patricia, prydlig och skötsam kontorsflicka, hoppade av och bröt med alltsammans för att

söka tillfredsställelse och frigörelse. Prövade knark, mysticism och filosofi. En dag letade hon efter jeans och hamnade i en second-handbutik som drevs av kristna. Där hörde hon budskapet om Honom som kom att förvandla hennes liv totalt.

Nu lever David och Patricia tillsammans med sina andliga syskon i Island Pond, MR passade på att samtala med dem under deras besök vid Maranatafolkets sommarkonferens.

Om vi ska ta det riktigt ifrån början så var det egentligen så här. Jag ville att den här intervjun med våra kära syskon från Vermont i USA skulle handla mest om deras ideologi, arbetet hemma i kommuniteten och deras inställning till livets mer allvarliga frågor. Så blev det nu inte. Vi började nämligen tala om det mest väsentliga i allas våra liv, frälsningen i Jesus Kristus. Och det höll vi på med, tro det eller ej, i fyra timmar. Så kära läsare; vi lovar att återkomma med flera artiklar och reportage om arbetet i kommuniteten i Vermont. Det här handlar mest om hur två unga människor fann vägen till Gud i dagens katolska värld.

Det handlar alltså om våra vänner David och Patricia Jones som gästade oss i samband med sommarkonferensen i Gärdshyttan. Vänner som vi lärt känna och som vi uppskattar på ett alldeles särskilt sätt. Kanske därför att de, flera hundra mil från oss och vårt sammanhang, upplevt precis samma situationer och att de i dessa valt samma väg! "Ut till Honom utanför lägret för att bära Hans smälek". Våra syskon bor i en ganska stor kommunitet, ungefär 250 människor spridda i olika hushåll. Man har valt att i möjligaste mån arbeta tillsammans, skapa egna arbetstillfällen, man har syskon som sysslar med olika slag av

hantverk, man tar i möjligaste mån hand om varandra vid barnafödande och sjukdom, man vill helt enkelt vara så oberoende av samhället som möjligt. På frågan varför David någonsin flyttade in i en kommunitet svarade han: — Finns det något val sett ur bibelns perspektiv? När vi blev frälsta, några av mina vänner och jag, flyttade vi tillsammans för att vi behövde varandra. Vi blev soldater i samma armé med en gemensam fiende; världen, köttet och satan. Då ska det väl vara en normal reaktion för en kristen att mobilisera och sluta sig samman för att gemensamt ta upp kampen. Det är inget annat än krig. Det måste vi förstå. Men jag såg också

att bibeln lägger en djupare aspekt på det hela. För att vara Jesu lärjungar och bli lika Honom så måste vi vara tillsammans helt enkelt. Och så småningom visade oss Gud det religiösa systemet och hur det samhällseliga systemet är totalt ogudaktigt så vi fick gå helt andra vägar. Vi slöt oss helt enkelt samman som får i en flock.

Inte frälsta i kyrkor

Gemensamt för våra vänner vittnesbörd om hur de fann vägen till Gud är att de inte blev frälsta i något "vanligt" sammanhang. Patricia råkade gå in i en affär för andrahandskläder där hon hörde ovanlig (evangelisk) musik och började samtala med en av expedienterna. Det var kristna människor som öppnat affären för att få ut budskapet på ett mer effektivt sätt. David han stegade in på en vegetarisk restaurang som han tyckte såg trevlig ut. Och det visade sig lite senare att restaurangen drevs av en grupp troende ungdomar som valde detta sätt för att få ut budskapet om frälsning till alla kategorier människor. Medan en av restaurangägarna samtalade med David stod hans fru på knä innanför disken och bad till Gud. Det visste David inte då.

Både Patricia och David har ett brokigt förflutet. Deras situation är identifierbar med tusentals andra ungdomar i USA och Europa. Hur man trots all välfärd, alla möjligheter till god utbildning och stimulerande arbeten inte vill leva för att man absolut inte kan se en endaste liten gnutta mening med livet.

Patricia och David Jones, Per-Arne Imsen, Bo Högländer, Marsha och Elbert Spriggs tillsammans med kommunitetsmedlemmar i Island Pond, Vermont.

BILD: JAY HOWLEY

Patricia och David Jones. BILD: REINO JILLKER

Bara fåfänglighet och ett jagan-de efter vind. Är man då också, som Patricia och David var, omgiven och uppfostrad med kyrkoläror utan tillstymmelse till liv så kan Jesus till synes va-ra ganska långt borta.

Dålig student

David var, som de flesta andra ungdomar i USA, programmerad att gå till college. Men han var en mycket dålig student. Han kunde nämligen aldrig be-gripa och få något grepp om li-vets mest fundamentala frågor och därför gick det som det gick. Studierna fick ge vika för hans sökande efter *sanningen* och *meningen* med allt. Hans eget liv, världens ursprung och mål vad var egentligen menin-gen med allt och var fanns må-let? David ville verkligen ha svar på alla dessa frågor så han bör-jade ett intensivt sökande. Filo-sofi, musik, österländska religi-oner, droger, sex och alkohol. Men allt var tomt. Materialis-men förkastade David och hans vänner på ett tidigt stadium. De gjorde sig av med allt vad de ha-de för att bli helt befriade från alla influenser av allt materia-listiskt tänkande. Rent instink-tivt visste David att det måste finnas "en smal väg" som skil-de sig från mängden. Hans ge-

menskap med människor var också mycket begränsad, föru-tom några få vänner. Han tyck-te att han höll på att bli en nolla helt enkelt, en som alla andra. David stod inte ut med tanken. Efter armétjänstgöring i Viet-nam i nio månader återvände David till college i brist på alter-nativ. Och det var också då han började använda droger. LSD och mariujana var ganska van-ligt under just de åren bland

ungdomar i USA. Han kom också i kontakt med religiös fi-losofi. David och hans kamrat James "avverkade" den fram-vällande hippierörelsen under tre månader. Där hittade man inget liv. Inte det liv som man allvarligt sökte efter. Då sökte de sig till asketismens område. Det var också då man gjorde sig av med allt det materiella. De kom nämligen underfund med att ju mer materiellt de hade desto mer tid och energi kräv-des för att hålla "det lilla kunga-riket" i ordning. Ju större "kun-gariket" blev desto mer involve-rad blev man i det. Fåfängligh-eters fåfänglighet, allt är fåfäng-lighet — det var det man såg. Det var inte något Guds ord som fick dem att tänka och ge-nomföra detta, men det fanns en känsla långt inne att det här på något vis var riktigt. Nu ef-teråt förstår David att det var Gud som genom sin ande ville dra honom till sig.

Alla tokiga-även vi

David började alltså mer och mer bejaka den österländska fi-losofin där en av "ingredienser-na" är att sätta sig vid sidan om den materialistiska allfartsvä-gen och "se på". Man existerar fysiskt på jorden, men inget me-ra. De började att klä sig helt i vitt. Ett tecken på att man bör-jat söka inre renhet. David och hans vän var också mycket in-tresserad av musik, inte bara in-tresserade utan helt intagna. Han hörde talas om att den kända musikern Carlo Santana (världsberömd numera) hade varit hos en guru i New York och efter det besöket blivit en fantastiskt musiker. Så David ville ha del av samma ande för att kunna hänge sig åt musiken

på ett ännu intensivare sätt. Då förstod han inte vilka makter han lekte med. Till slut förstod David och hans vänner situationen trodde de. Alla samhällssystem var perversa, hela världen var abnorm och inne på förödelsens väg och att människor som befann sig inne på mentalsjukhus inte var ett dugg annorlunda än de som gick utanför. De som gjorde kar-riär, tjänade massor med pen-gar och skickade sina barn till skolan, köpte bilar och hade framtiden tryggad led också av någon slags allvarlig sinnes-sjukdom. Alla var tokiga — även de själva. De hade heller ingen grund att stå på — inget fundament i livet. Allt de och andra gjorde var fullständigt meningslöst. Allt var relativt, det fanns ingen sanning. Man kom alltså ordentligt på kant med hela samhällssystemet. Men vad gjorde det. Målet var att utvidga sitt tankeliv och si-na sinnen så mycket att det inte spelade någon roll om man lev-de eller dog, hamnade på det som kallades mentalsjukhus el-ler existerade rent fysiskt. Sam-hället var ju också som ett men-talsjukhus. Davids bästa vän James brydde sig inte om det. Var inte rädd för någonting ut-an hade sett igenom allt. Därför bestämde de sig (David var inte med just då) för att ta en stor dos av en speciell narkotika. Det kvittade om de skulle dö, det skulle de ju göra förr eller senare i alla fall. Narkotikan blandades i te och skulle dric-kas lite senare. David kom in i rummet just i ett ögonblick då de andra var ute. Han hällde ut teet som han tyckte verkade kallt och smaklöst. Idag ser han

forts. sid. 22

Pleasant House, storhushål-let som David förestår och som är ett av de tio som till-sammans ut-gör hela kom-muniteten, ca 250 männi-skor. Här bor också lärarin-nan Pat Shel-don (se interv-ju sid. 14-15).

BILD: PER-ARNE IMSEN

Midnattsropets ledare nr. 15, 1968

Arne Imsen:

DEN GUDOMLIGA FÖRORDNINGENS ÖVERLÄGSENHET

— En vettig människa låter sig inte förledas till tron att den fria missionen har en antagonist i församlingens väckelsen, skriver Arne Imsen bl a i detta inlägg i missionsdebatten. Aktuellare nu än då det skrevs, visar väckelsefolkets erfarenheter av utvecklingen inom etablerad kristenhet och mission.

Livet far hårt fram med illusionerna. Tron måste vara fast förankrad i Nya Testamentet om icke alla snåla pust och våldssamma kast skall driva de ansatta bort från den uppriktiga troheten mot Jesus Kristus. Som nu detta med "fri evangelisation" och "mission genom infödda". Appellerna har på något sätt förlorat sin rena klang och förmår troligen av den anledningen icke riktigt entusiasmera ens de mest godtrogna. Vanryktet har nog ett direkt samband med den omdömeslöshet de ivrigaste och mest högljudda talesmännen visat i de misslyckade försöken att få det många betraktar såsom privat business se ut som mission. Oförsiktigt nog har man lanserat metoder, som givit alla vakna iakttagare uppfattningen att man beräknande valt projekt efter alltför affärsmässiga principer. Förtroendet har rubbats därför att inspiratörernas argument icke övertygar och deras motiv verkar grumliga. Det har lämnat fältet öppet för gissningar. En och annan har uppriktigt undrat om icke snäva vinst- och prestigehänsyn fått diktera fram huvud- och hjärtlösa initiativ i kampen om själar och positioner. Med största sannolikhet kommer tiden att bekräfta eller dementa riktigheten av sådana aningar.

□ □ □

Männe icke t o m själva de en gång så eggande termerna "fri evangelisation" och "mission genom infödda" i dag skrämmar mer än tänder. De hade förvisso förtjänat ett långt bättre öde, ty med sin oskuldsfulla upprinnelse väckte de ursprungligen helt andra associationer. Men det var innan kapitalismen lyckats stressa "missionärerna" till korruption. Belastningen har knappast blivit mindre av att de ofta fått den föga smickrande rollen att vara känsloladdade slagord i en salvelsefull propaganda, som geschäftigt söker uppvigla nitiska och offervilliga men i sak obefästa och okunniga människor till strid mot ett efter Nya Testamentets mönster ordnat församlingsliv. Här hemma har den dåliga klangen absolut icke blivit förädlad av att de som lagt ut texten om "mission genom infödda" av någon anledning som regel visat ett anmärkningsvärt slapp intresse för de "infödda" medarbetarna i den närmaste omgivningen. Dessa får många gånger dra sig fram

i uppenbar misär och lojalt finna sig i alla förödmjukande orättvisor. Nu och då snuddar nog fotfolket vid den kätterska tanken att all generositet icke är så godmodig som den ger sken av. Kanske beredvillighet att spå på redan välbärgade gästers överflöd rent av styrs av ett illmarigt schackrande om favörer? Tanken är stygg men fullt berättigad.

Med mycket enkla knep spelas två sidor av församlingens funktioner ut mot varandra. I stället för att gå till mönsterbilden manar man å ena sidan fram skräckbilder av historiska misstag och låter dem tjäna som normer. Ur ett hemlighetsfullt intet träder samfundsspöket fram i agitationen. Verkningsfullt sprider det sin frossa över en huttrande menighet. Respekt för andliga lagar, ordning och disciplin på alla områden av församlingens inre och yttre verksamhet skapar, sias det, monstruösa präst- och kyrkovälden. Publiken skräms till uppfattningen att ett nytestamentligt församlingsliv rymmer så enormt många faror och åstadkommer så många problem för en effektiv mission att man helst bör avstå från alla försök att nu fram till det. Då det passar hämtar man å andra sidan fram förskönlade bilder ur analerna, visar förtjust upp dem och förklarar idyllen med att den första tiden var underbart fri från alla inre problem, evangelisationen var effektiv och toppresultat noterades.

□ □ □

Den som under några år varit med i många intensiva fighter mot otrons alla makter under ett mödosamt men stimulerande grundläggningsarbete vet hur förljugen denna historieskrivning är — för övrigt helt typisk för väckelseromantiken. Idyllen finns nog med i helheten men den får icke tränga undan andra mindre rosenröda historiska fakta. Problemen har hela tiden varit många och understundom nästan övermänskliga, men genom bön, bibelstudium och ståndaktighet har striden krönts med många segrar. Gud ske lov!

Skall man komma fram till en klar förståelse och Nya Testamentets ideal måste man gå förbi både moderna och historiska positiva eller negativa exempel och låta Ordet ensamt bli vägledande. All tendentiös förkunneelse som avsiktligt försöker konstruera meningslösa motsatsförhållanden mellan integrerande delar i en andligt aktiv församlings gudsliv kan man saklöst ignorera.

En vettig människa låter sig icke förledas till tron att den fria missionen har en antagonist i församlingens väckelsen. Evangelisation är en naturlig följd av den lokala församlingens upprättelse. Vi tror icke på den "fria" kärleken därför aktar vi oss för att spela ut barnafödande och familjeliv mot varandra. Det finns många avskräckande exempel på allvarliga missbruk av föräldraauktoriteten tiderna igenom, men familjeinstitutionen är trots det säkerligen den enklaste och naturligaste formen för mänsklig fortplantning och samlevnad. Vi har inga sympatier för de krafter, som vill torpedera familjemenskapen och låta samhället med vetenskapliga medel föstra barnen till "fria" individer.

□ □ □

Alla hänvisningar till religiösa despoter och maktblock förmar icke att bortförklara den gudomliga förordningens överlägsenhet. "Fri" kärlek utan fostrande ansvar för alla följder är absolut inget alternativ vare sig socialt eller religiöst. Den principen är man möjligen redo att erkänna, och då kan det vara skäl att titta litet närmare på de ideal som förts fram i debatten.

Det var inte bara samtal och sessioner i Folkets Hus, utan man hann också med sång, appeller och t o m gatuteater på gatan i centrala Malmö.

PENNINGEN

viktig drivkraft i historien

Text: Bo M. Höglander

— Vi måste komma bort ifrån penningen! Då kommer vi att uppleva en unik befrielse till vår andel! Ty det är penningen, och inte politiker, ideologier och partiprogram som styrt och styr utvecklingen och skapar de nya familjeförhållanden som vi nu ser tar form. Det sa Arne Imsen nyligen då en grupp föräldrar, lärare och intresserade från Pilgrimsskolan var samlade i Malmö till några dagars samtal inför höstterminen.

Bo Höglander, som besökte konferensen ger här några reflexioner i anslutning till Arne Imsens anförande på fredags-eftermiddagen.

Det är penningen, som i långt högre grad än ideologier och politiska doktriner varit den drivande kraften i den process som lett fram till våra dagars familjesituation, med samboförhållanden, ensamstående fäder respektive mödrar eller andra egentligen mer eller mindre onaturliga relationer. Det hävdade Arne Imsen under en föräldra- och skolkonferens i Malmö nyligen.

Arne Imsen tog med de församlade lärarna, föräldrarna och övriga intresserade närvarande på en liten historisk tillbakablick med familjen i centrum, en minst sagt fångslande och fantasieggande exposé. Bl a belystes hur industrialismen redan på ett tidigt stadium ledde till att den s k utvidgade familjen, som kunde bestå av far och/eller morföräldrar, föräldrar och barn, kom att splittas och försvinna ur historien för att ge rum för kärnfamiljen. Kombinationen far, mor samt några barn var mera praktisk och ändamålsenlig ur arbetsmarknads- och sysselsättnings-synpunkt. Det var lättare att

bryta upp och förflytta sig om inte hänsyn längre måste tas till de äldre, svagare, som också, med största motvilja kunde tänka sig att likt yngre generationer slitats upp med rötterna för att flytta in till städerna och därmed fabrikena och lönearbetet.

Nytt tidsbegrepp

Industrialismen och järnvägen brukar räknas som de två nycklar som öppnade dörrarna in till den nya tiden. Ett nytt tidsbegrepps tillblivelse var en av de många omvälvande konsekvenserna. "Tid är pengar". Tågen måste ha exakta avgångstider och fabrikena måste givetvis öppna och stänga på givna klockslag. Det tidevarv då man steg upp "i gryningen" för att mjölka korna eller höll på med sådden "fram till kvällningen" var för alltid förbi.

Nu gällde det att på ett nytt sätt vara effektiv, produktiv och lönsam! Inom loppet av en viss tid måste en viss kvantitet av varor vara färdigproducerade och redo att distribueras, för-

säljas och konsumeras. Ett samhälle med en helt ny struktur tog form — konsumtions-samhället, där en mångfald av varor och produkter bjuds ut, en del nyttiga, andra inte. Givetvis parallellt med ett socialt och politiskt uppvaknande, där i början väckelserörelsen hade initiativet, men som dock under mitten av detta sekel kom att helt utmanövreras av den materialistiska humanismen.

Vill man få denna utveckling sig belyst kan man med stor behållning studera skolans och utbildningsväsendets metamorfos de senaste femtio åren. Genom att följa dess "utveckling" från decennium till decennium ser man lätt de olika trenderna som förkroppsligar en helt ny uppfattning om skolans funktion, en ny syn som succesivt gör sig gällande parallellt med industrialismens konsolidering till välfärds- och konsumtions-

samhälle.

Så skulle man kunna fortsätta att reflektera och med fantasins hjälp drömma sig tillbaka i tiden och mer eller mindre nostalgiskt jämföra de olika epokenas för- och nackdelar. Men Arne Imsens anförande var i och för sig inte ämnat att vara någon historisk betraktelse utan snarare en manande appell om vad som måste göras i nuet om vi överhuvud ska överleva som kristna och som sanna människor.

Om man ska kunna handla klokt och riktigt i nuet måste man veta vad som hänt i det förflutna, varför och hur. Ty det som sker nu är i viss mening ett resultat av, en verkan av orsakssammanhang i det förflutna.

Penningen styr

Och varje liten detalj i kunskapen om denna historia som vi aldrig i dess kompletta helhet kan lyckas gräva fram, kan vara värdefull för de val och ställningstaganden som det nu är vår tur att göra och som i sin tur kommer att påverka framtida generationer och främst då våra egna barn...

Om Arne Imsens påstående om att det är penningen, mer än folket, idéerna och ideologierna och deras skapare; att det är penningen, mer än politiska doktriner och deklarationer, ja, att det är penningen, snarare än partiprogrammet som styr och påverkar den politiska beslutsprocessen; det är penningen som är drivkraften i historien — om det påståendet är sant och om man själv kan komma till insikt om det, kanske man inte längre ser de senaste hundra årens historia i ett så rosa, oskuldsfullt skimmer.

— Det är inte regeringen allena som styr, hävdade Arne Imsen.

— Starka krafter med internationell bredd vill också vara

forts. sid. 20

Är det manne penningen som drivit fram den kraftiga utbyggnaden av ålderdoms- och långvårdshem som vi sett prov på de senaste decennierna?

Medan barnen och de produktiva åldrarna lever sitt liv, i skolan, eller i produktionen, får våra äldre sluta sina dagar i en tynande och torftig tillvaro, i en medicinskt effektiv men emotionellt impotent miljö.

Bilden: Hans Brynte (t.v.) och Bertil Fredriksson belyser de äldres situation med hjälp av gatuteater i Malmö.

"Ty åt var och en som har, åt honom skall varda givet, så att han får övernog; men den som icke har, från honom skall tagas också det han har. Och kasten den oduglige tjänaren ut i mörkret härutanför. Där skall vara gråt och tandagnisslar." (Matt. 25: 29-30)

Det kommer en dag då det inte längre finns möjligheter att skaka av sig alla allvarliga tankar på evigheten. Så länge den dagen är avlägsen behöver man inte ta någonting allvarligt. Man behöver inte ödmjuka sig utan kan stolt och oberörd gå vidare... Man behöver inte ta itu med någonting. Man behöver inte besinna sig och absolut inte omvända sig utan kan räkna med att "det löser sig nog". Så kan man hänge sig åt sin lättja och tänka: "Det kommer nog ett annat tillfälle, det kommer nog en möjlighet till." Men vänta, det kommer en uppgörelsedag, då människan måste redovisa sin försumlighet och dömas.

Vilken inställning hade då Jesus med tanke på sin gärning? Det står att *"med starkt rop och tårar frambar han under sitt kött's dagar böner och åkallan till den som kunde frälsa honom ifrån döden och han blev bönhörd och tagen ur sin ångest."*

För Jesus var det blodigt allvar, svåra kval och djup ångest. Han hade utblottat sig själv, kommit i tjänaregestalt och blivit lydig. Hans problem var att i varje läge göra Guds vilja. Han hyste inget motstånd emot detta, men han måste för varje steg lära sig lydnad. Lydnaden skulle komma genom lidande. Lidandet innebar att han lät Gud genomlysas hela sin inre värld och riktigt pröva sina motiv. Frågan för honom var: "Herre är det jag, mitt, mina drömmar och mina planer som jag söker förverkliga främst eller är det Guds vilja jag söker främst?"

Jesus hade varit beredd att gå ännu längre och ännu djupare ner i sin utblottelse. Hans kamp gällde att få kunskap om Guds vilja. Det han fasade för mer än någonting annat var att förbindelsen mellan honom och Fadern skulle brytas. Då kunde han inte leva. Om förbindelsen till Fadern skulle brytas, innebar det själva "helvetet" för honom.

Jesu liv präglades av ett djupare allvar än andra människors. Vi kan klara oss i 10, 15 eller 20 år med störda eller brutna gudsrelationer utan att vi reagerar nämnvärt. Vi blir lättjefulla och ytliga och frågar sällan efter vad som är Guds vilja. Vi söker hans vilja varken med tårar, kval eller ångest. Tvärtom blir vi gärna sådana där "hallelujakristna", som är så ytliga och lättjefulla.

Vinna själar

När Jesus alltså sade: *"Följ mig, så skall jag göra eder till människofiskare"*, innebar det att de skulle försaka någonting för att vinna något annat. De skulle vinna själar. De skulle dock icke vinna dem för organisationer eller rörelser. Avsikten var att också de skulle bli människofiskare. Från den dagen lärjungarna

lämnade allt och följde Jesus, var deras liv kopplat till Jesu liv.

Det märkliga var att lärjungarna genom sitt beslut kom att hamna i en särställning i jämförelse med alla andra. Det heter nämligen senare att "med honom följde många". Vad var skillnaden? Jo, det övriga folket följde honom på helt andra villkor. Det var orsaken till att de andra senare också försvann. Då Jesus började tala om att "äta hans kött och dricka hans blod", började de undra vad han talade om. De sade att det var ett hårt tal och lämnade honom.

Det var klart att det var hårdsmält föda Jesus hade. De skulle äta hans kött och dricka hans blod. Det var speciellt hårdsmält för dem som följde Jesus på grund av att de behövde en brödkonung. Det var ju ingen som kunde lösa de sociala problemen på ett så perfekt sätt som Jesus gjorde. På ett ögonblick hade han förvandlat några fiskar och bröd till mat för tusentals människor. Det var inget offer att bejaka en sådan konung. Tänk att få sitta hela dagarna och lyssna till hans undervisning och sedan avsluta dagen med färsk fisk och gott bröd! Vem ville inte vara med i en sådan verksamhet?

Om förvandlingsunder skulle bli en slags alldaglig upplevelse, så skulle människorna naturligtvis bejaka detta. Men det var ju inte det Jesu verksamhet gick ut på. Den gick inte ut på att låta människorna få sina materiella och fysiska behov tillfredsställda. För Jesus var den viktigaste frågan att göra Guds vilja.

När den underbara församlingshögtiden avslutades, och man samlades nästa dag, började således Jesus undervisa om "edra fäder som åt manna i öknen och dog". Det var ungefär som om han hade sagt att "nu har ni ätit av det här brödet, men dra de nödvändiga slutsatserna. Ni kommer inte att överleva genom det brödet, för skall ni överleva — ja, leva — så måste ni äta ett annat bröd. Edra fäder åt manna i öknen och dog. Men jag är livets bröd, det bröd som har kommit ner ovanifrån, ifrån himmelen."

Så sade han: "Den som äter av det brödet skall aldrig dö."

Vilken sensation!

Jag tycker vi skulle ramla ur bänkarna. Vilken sensation! "Jag", sade han, "är livets bröd, och den som äter av det bröd som kommer ner ovanifrån, han skall aldrig dö." Vad var det för bröd? Det var hans kött.

Del 2

Predikan av Arne Imsen

Se, hur huvudena sjönk! De tittade på varandra och tänkte att nu har det väl slagit över i alla fall. "Äta mitt kött, dricka mitt blod...!"

Vad betyder det? Det är många som försökt förklara det på sitt eget sätt. Teologerna har försökt hjälpa oss ur knipan genom att påstå att det handlar om brödsbrytelsen. Så har de löst det på ett finurligt sätt genom att förvandla alltsammans till ett symboliskt tal. Att "äta hans kött" är dock inte något symboliskt tal och inte heller att "dricka hans blod".

Inför detta tal decimerades skaran omkring Jesus undan för undan. De som gick var de som hade följt honom för hans unders skull, inte för hans egen skull. De hade aldrig lämnat någonting för att följa Jesus annat än högst tillfälligt. För dem var vistelsen omkring Jesus bara en vanlig söndagsutflykt, en semestertripp eller ett mötesbesök, kanske en konferensvistelse. De hade aldrig gjort som lärjungarna, som lämnade allt, dvs de hade i motsats till lärjungarna någonting att återgå till.

Det skall jag säga att där det finns något att återgå till, dit kommer människor-

na förr eller senare att söka sig på nytt. Det kommer psykologiska tillfällen då man behöver en reträttväg för att rädda sig ur trångmål. Har man då en reträttväg, kommer man att utnyttja den. Var så säker!

Det är märkligt med Jesus och livet med honom. Om vi ropar halleluja den ena dagen, kan han sänka oss ner till djupaste nöd nästa dag. Först lät han lärjungarna vara med och dela ut bröd, så det blev ett överflöd av det. Inte nog med det! Han samlade sedan ihop de överblivna resterna och skickade hem lärjungarna med fulla korgar. Det var Guds humor. Men i nästa moment åter nödgade Jesus dem ut på sjön, från den underbara friluftshögtiden, där Gud uppenbarade sin härlighet, ut på sjön och in i stormen.

Deras värsta resa

Jesus följde inte själv med ens. Han tvingade lärjungarna i båten. Det var deras värsta resa. Något liknande hade de aldrig varit med om. Det var som om den onda andevärlden hade bosatt sig i havet och stormade i det. Det var protester ifrån alla håll, ifrån vinden, ifrån elementen. Det blåste, det ven och det stormade. Vågorna slog meterhöga och båten kastades hit och dit.

Plötsligt visade sig en främmande gestalt komma marscherande fram på vatten-

behärskad ut. Man märkte inga stressfaktorer, ingen desperation och ingen oro. Han kom vandrande på vattnet som om det skulle vara en vanlig kvälls- eller månskenspromenad.

Vi måste förstå en sak. När vi överlämnat oss åt Herren är det inte vår vilja som skall förverkligas utan hans vilja. Man lär sig det bara genom erfarenhet. Lydnad lär man sig inte genom att läsa utan genom att lida. Problemet består i att vi helst inte vill vara med om det. Allt annat kan vi fördraga men inte lidandet.

När lärjungarna således befann sig ute på sjön gick det plötsligt upp för dem att det var ingen mindre än Mästaren själv som kom gående på vattnet. Då sade Petrus: "Men Herre, är det du så bjud mig att komma till dig på vattnet!"

Även vattnet kan bära

Här möter vi något nytt igen. Vi måste lära oss att vad Gud bestämt, det utför han. Det innebär att elementen måste lyda Guds folk. De kan aldrig fördärva oss. Vi måste lära oss att också vattnet bär i givna situationer. Det innebär inte att vi hur som helst kan springa på vattnet. Det är inte ens någon mening att vi försöker. Ändå bär vattnet oss i givna situationer, för det måste bära. Då Gud vill undervisa oss om sin makt och sina möjligheter, använder han vattenytan som dansgolv. Vi

da liten möjlighet, hade de gjort det.

För Judas blev penningen en frestelse till att återvända. Han lade upp en fond för att rädda lärjungarna, när han upptäckte att verksamheten inte såg ut att bli vad han tänkt sig. Då han fick för sig att det höll på att gå gale, började han lägga undan pengar ur deras gemensamma kassa, så att pengarna skulle kunna förränta sig till ett litet kapital den dagen Jesus var borta. Bara ett litet kapital skulle det bli åt de tolv lärjungarna, så att de under en övergångstid skulle kunna klara de första kriserna.

Judas bedrog sig

Men Judas bedrog sig. Han hade inte lärt sig förstå Jesus. Det var hans stora olycka. Han såg korset som ett hot och en spärr, fastän det var ett erbjudande och en möjlighet. Han såg korset som en vägg, fast det var en dörr.

När Jesus hade gått bort försökte Judas med ytterligare aktiviteter för att rehabilitera sig. När han kom underfund med sitt fruktansvärda misstag, gick han till översteprästerna och fariséerna och ställde sig till deras förfogande. De hade naturligtvis ingen hjälp att erbjuda. Hade han gått till Jesus, hade han möjligen blivit frälst. Att han gick till fariséerna var hans stora misstag.

Låt mig alltså få göra detta påpekande. Lärjungarna lämnade allt och följde honom. Det nödvändiga var att de aldrig skaffade sig någonting att återvända till. Återtågsplanerna, frammanade av oundvikliga kriser skulle inte kunna förverkligas i konkret handling om lärjungarna ingenting hade att återvända till.

Det var bara Judas som hade någonting att återvända till, vilket också blev hans olycka. De andra hade ingenting att gå tillbaka till. Därför förblev de hos Jesus i hans bedrövelse. Den ene lärjungen följde honom visserligen på avstånd. Den andre förnekade honom och den tredje tveklade, men de förblev ändå hos honom. Trots allt stannade de hos honom med sin svaghet, sin hjälplöshet, sina tvivel och sin oro. De hade nämligen ingenting att återvända till.

När Jesus var död och de började proklamera att Jesus Kristus var Herre, var skandalen fullständig. Då hade de dock lärt sig vägen. Vägen var självlivets död men uppståndelsens väg.

Låt oss alltså göra som Jesus och be till Gud och säga: "Herre ta bort alla mina garantier som jag skaffat mig emot all olycka! Plocka ifrån mig allt det jag har att återvända till! Gör mig så utblottad att det inte finns någon väg tillbaka utan endast framåt i din gemenskap!"

För den som trätt in på denna utblottelsens väg finns ingen möjlighet att bli rehabiliterad in i samhället. Han har ingen möjlighet att göra karriär. Han är stämpad. För honom finns inga möjligheter att skapa en ekonomisk trygghet och säker tillvaro. Han kommer att ur världens syn-

Lärjungarna fick lämna allt och följa Mästaren. De skulle inte ha någonting att återvända till. Endast i det tillståndet kunde de bevaras från att förverkliga de återtågsplaner som kriserna frammanade. Det fanns inget att gå tillbaka till ...

ytan. Allt ont tycktes ha sammangaddat sig! De trodde att det var en våldnad som kom. Det såg ut som sista stadiet på färden.

Låt oss se situationen klart! Jesus sade inte att "nu skall ni ta det vackert här och försöka klara er i vikarna och vara försiktiga för att det kan bli storm". Han nödgade dem tvärtom i båten och nödgade dem att vara ensamma. Men han hade sagt att de skulle mötas på andra stranden.

Hade Jesus sagt att de skulle mötas, kan vi vara säkra på att om båten hade slagits sönder till pinnar, så hade de i alla fall kommit över till andra stranden. De skulle nämligen igenom stormen. De skulle inte över och förbi, men igenom. Det var inte bara att göra under och förmera gåvor de skulle lära sig. De skulle besegra och behärska elementen. Jesu befallning var inget religiöst experiment. Han själv hade bestämt möte på andra stranden. Det var det väsentliga.

Vad var det då som hände när han kom gående på vattnet? Det var ingen som kände igen honom. Han såg så lugn och

får hoppa och dansa på vattnet. Det är som om vi bärs upp och framåt, fastän allt tycks stå i stid emot alla naturens egna lagar. Vi upplever oss burna av krafter som icke är mänskliga eller inomvärldsliga, utan gudomliga.

Det stora problemet för oss är att gå Guds väg, att lära lydnad genom att lida och att förstå att Jesu ord om att äta hans kött och dricka hans blod är en absolut förutsättning för all tillväxt. Att äta hans kött och dricka hans blod handlar inte om brödsbrytelse utan om något långt mera.

När Jesus hade uttalat dessa ord läser vi att "skarorna skingrades". Jesus ställde då frågan till sina lärjungar: "Viljen också jag gå bort?" De svarade: "Herre, till vem skulle vi gå?"

Lärjungarna hade försatt sig i en omöjlig situation. De hade ingen att gå till. De hade inget företag kvar och de hade inte längre något anseende. De saknade möjligheter att återvända. Hade de haft en en-

■ ■ ■ Då vi kom utanför flygplatsens portar och mötte Amerika, var det precis så som vi hade tänkt oss det. Den intensiva trafiken av stora bilar, ruschen, skyskraporna, de väl tilltagna genomfartslederna. Precis som på filmduken eller i TV-rutan, fast nu i verkligheten, det kändes på värmen, som kan vara nog så tryckande, på gränsen till tropisk, även i Boston.

Så var vi där, i USA, jättelandet i väst som utövat ett så stort inflytande inom alla områden på Europa och då inte minst Sverige. Vi ser dagligen konsekvenserna av det i kläder, konsumtionsvaror, TV och film. Det kulturella utbytet har varit omfattande och utnyttjats av företag och affärsmän för att höja vinsterna på båda sidor om Atlanten. Men det råder väl ingen tvekan om i vilken riktning som merparten av "the profit" rör sig. Tänk bara på filmbranschen, underhållnings- och musikindustrin, jeansvägen...

Impulser från väst

Men också fromheten och kyrkorna har tagit emot impulserna från jätten i väst. Redan innan den spännande och fascinerande kontinenten ens hade hunnit formas politiskt och slutligen bli Amerikas Förenta stater blev den en tillflyktsort för skaror av förföljda övertygade av de mest skilda trosinriktningar. Allt från baptister till mormoner och andra hängivna som i sina respektive hemländer ansågs alltför avvikande eller provocerande i sin tro och sitt liv för att kunna passa in i givna mönster. Emigrationen till friheten som hägrade i det nya landet i väst med de okända vidderna och skogarna blev för många det enda alternativet i en på förhand avgjord kamp mot totalitära statskyrkor och intoleranta regimer. Religionskult- och yttrandefriheten blev också officiellt en av hörnstenarna i det amerikanska samhället.

Det var i Amerika som T.B. Barratt upplevde sitt Andedop för att så småningom återvända till det just då i dubbel mening kalla Norden med budskapet om Pingstens eld och glöd. Det var många isar som tinade då "pingstväckelsens apostel" givit upphov till den tändande gnista som födde pingströrelsen i våra breddgrader. Denna gång blev inflytandet från storbror i väst av ett annat slag än vad vi numera är vana vid.

Den senare hälften av seklet har inneburit en intensifiering av kontakterna mellan USA och Sverige på kristenhetens område. För många tycktes de fria väckelserna och de jättelika kampanjerna på 50- och 60-talen, med A.A. Allen, Oral Roberts, T.L. Osborn m.fl. i spetsen vara just det som skulle behövas här hemma för att tända, förnya och frigöra de alltmörsta och ljumma läsarna.

I Norge drog sig inte evangelisten Aage Samuelson för att bruka de nyare och fräschare mötes- och predikostilarna som utvecklats i de amerikanska väckelsernas spår. Brottet med den norska pinsebevegelsen kunde inte annat än bli ett faktum och "Broder Aage" gick sin egen väg.

Maranataväckelsen

Men Maranataväckelsen hade fötts. Behovet av förnyelse och en djup längtan efter ursprungliga andliga erfarenheter och ett nytestamentligt församlingsliv gick inte längre att undertrycka, utan fick sin explosiva utlösning i en fri väckelse av aldrig skådat slag i Norden. Även i Sverige präglades förgrundsgestaltarna — Arne Imsen, Donald Bergagårds, Erik-Gunnar Erikssons — framtoning och förkunnelse av den orädda provokationen och antikyrkliga ton som de amerikanska väckelseevangelisterna gjort sig kända för.

Text:
BO HÖGLANDER
Foto:
PER-ARNE IMSSEN

Även idealet för mötesstil och evangelisation kom också att hämtas från USA. Handklappningen, den rytmiska sången och musiken, användandet av el-instrument och den folkliga tonen i förkunnelsen sågs dock då med oblidliga ögon av i stort sett hela det fromma etablissemanget i vårt land. Men befrielserörelsen hade tagit fart och gick inte längre att hejda.

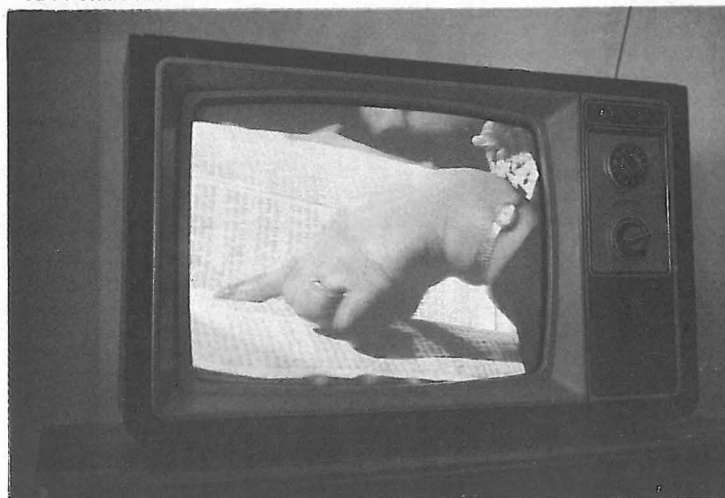
Några av pionjärerna i den fria väckelsen var dock uppenbarligen så fixerade, på gränsen till förtrollning, av de amerikanska idealen att de mest elementära begrepp ifråga om församlingsliv och mission bleknade bort. För dem betydde den lokala församlingen intet i jämförelse med "det fria initiativet", som var den paroll man i sin efterföljd av de amerikanska evangelisterna ensidigt hävda-

de. Arne Imsen insåg faran med den individualistiska och personcentrerade synen på mötesliv och mission, då man i stället för att stödjas av lokala församlingar bygger upp stora, resursslukande organisationer i sitt eget namn omkring sin egen person — och han slog larm. Den Nytestamentliga församlingsbilden var något som den fria väckelsen med nödvändighet måste hävda. Det gällde att pröva även den "amerikanska" frigörelsen och väckelsen i Guds ords ljus. (se Arne Imsens ledare i detta nummer!)

På amerikansk mark

Men detta hör redan historien till och här befann vi oss nu, Per-Arne Imsen och jag, på amerikansk mark för att samla intryck och undersöka vad som händer inom amerikansk kris-

En symbolisk bild. Och en ingalunda ovanlig syn i någon av USA:s 36 religiösa TV-stationer.

IN GOD WE TRUST

Vad händer bland Amerikas kristna och vilka erfarenheter har de stora familjer, kommuniteter och liknande gemenskapsformer som alltmörstar form där. Finns det en annan typ av kristendom än den vi är vana vid att se presenterad i de svenska kyrkorna, då de besöks av predikanter eller artister från USA? Hur lever och arbetar våra bröder och systrar i Island Pond?

Detta var några av frågorna vi ställde oss innan vi beslutade oss för att resa över till USA. Två MR-medarbetare, Per-Arne Imsen och Bo Högländer tyckte det passade att slå två flugor i en smäll. Att samtidigt besöka kommuniteten i Vermont och dessutom resa runt för att få en glimt av kyrko- och församlingslivet på den amerikanska kontinenten, som i så hög grad påverkat oss i Sverige.

tenhet just nu. Vår första anhalt skulle givetvis bli församlingen/kommuniteten i det lilla samhället Island Pond i staten Vermont. Två av de ledande bröderna från gruppen där var på plats då vi klev ut i vänthallen på Bostons flygplats. De kom med bil den sju timmar långa resan mellan Island Pond och

Boston för att hämta upp oss och köra oss rakt till hjärtat av "the green mountain state", som den lilla staten kallas.

Den vecka som vi kunde tillbringa med dessa dyrbara bröder och systrar kan inte beskrivas med några få rader i en sådan här skildring. Det blev ett kärt återseende av Elbert och

Marsha Spriggs, det par som startade komuniteten i staten Tennessee för ca sju år sedan. De besökte Sverige och Maranatafolket för några år sedan och då knöts de ouplösliga band mellan vännerna i Vermont och Maranatafolket i Sverige och Oslo som bara tycks växa sig starkare för varje gång som vi träffas.

Denna församlingskroppens liv och arbete vittnar om en grundlig uppgörelse med de värderingar och falska frihetsideal som vi vanligtvis förknippar med amerikansk kristendom. De här syskonen har tagit Nya Testamentets församlings-

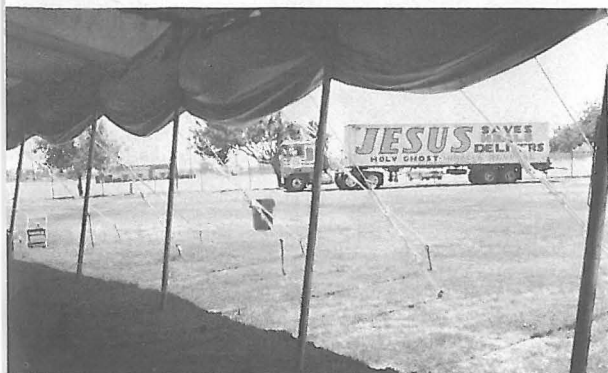
gemenskap- och kärleksideal på allvar och låtit dem genomsyra hela livet. Följden blir ingenting annat än en daglig gemenskap i bön, arbete och försörjning, uppfostran och bildning, bön- och gudstjänstliv! En allomfattande gemenskap där man ger sig helt åt varandra för Kristi skull.

Dessa oförglömliga dagar upplevde vi oss inte som i "Amerika", utan som mer i Guds rike! Atmosfären, gästvänligheten, måltiderna, arbetet, storhushållen, familjerna, barnen, kärleken och tillgivenheten — allt gjorde ett så rikt och mäktigt intryck på oss — och i oss. Här kände vi oss som hemma, inte enbart på grund av den slående likheten med nordisk natur i de vermontska nejderna, utan på grund av det andliga släktskap som vi upplevde, trots skillnader i gudstjänststil och teologi.

"Evangelium" i lyxförpackning

Det visade sig senare hur nyttigt och värdefullt det var att ha tillbringat denna vecka hos "the body" i Island Pond, innan vi konfronterades med "själva USA" för att försöka bilda oss en uppfattning om läget i kristenheten. Deras enkla, sunda och naturliga livsstil satt som nitad på näthinna och i minnet då vi såg hur "evangelium" presenterades i lyxförpackning, i TV-rutan eller i någon jättekyrka.

forts. nästa sida

T.v.: Från stat till stat drar väckelseevangelisterna med tält och utrustning i jättelika långtradare.

Nedan, t.v.: "Positivt tänkande", honnörsuttryck för Robert Shuller, mannen bakom Crystal Cathedral.
Nedan: Disneyland — med Mickey Mouse och alla de andra, en symbol för underhållnings-Amerika.

New York fr. Empire State Building. Lika älskad som hatad — oberörd tycks ingen förbli inför metropolen som blivit en av västervärldens kommersiella och kulturella trendmakers.

UST!

Ty det var vad vi mötte i bl a Los Angeles i Californien, på den amerikanska västkusten. Denna jättemetropol som med sina satellstäder har fler invånare än hela Sverige och vars klimat lockar människor från jordens alla hörn att komma och pröva lyckan i affärer, spel eller nöjen. Hollywood ligger här och Disneyland, något av ett litet komprimerat Amerika och förstås Beverly Hills, exklusiv förort där enbart stjärnorna har råd att bo. Vål skyddade av höga murar, djungelliknande vegetation och privata vaktbolkar skymtar man deras mångmiljonvillor, däribland Pat Boones.

Kyrkornas Mecka

Och just i detta solens, värmens och apelsinodlingarnas; nöjets och glittrrets och stjärnornas förlovade land finns dessutom en stor koncentration av kyrkor och andlig verksamhet... I en av de många kristna tidskrifter som publiceras i USA kallas Los Angeles med rätta för de evangeliska kyrkornas Mecka. Här föddes den så omtalade Jesus-väckelsen, då revolterande, livstrött och drogmissbrukande ungdom på sjuttio-talet mötte Jesus i skaror och drog ut på Beverly Hills gator för att vinna sina kamrater.

Vi togs emot av svenska, troende vänner i förorten Santa Ana. De visade oss maximal gästvänlighet och guidade oss runt till olika kyrkor och församlingar. Just i Santa Ana ligger den numera tämligen välkända Calvary Chapel med grundaren Chuck Smith som pastor. Församlingen fick uppleva en explosionsartad tillväxt sedan man i början på sjuttio-talet öppnat för Jesus-väckelsen. Men det hängde på ett hår att de konservativa krafterna hade stängt för "de långhåriga, barfota och vildvuxna" Jesus-ungdomarna. Det omtalas att äldstebröderna vid ett tillfälle, då en ny matta lagts in i kyrkan, satte upp ett anslag med texten: "inga långhåriga och barfota personer i kyrkan". Chuck Smith visade dock en annan attityd och avlägsnade skylten i ambitionen att ge de nyfrälsta ungdomarna undervisning och tillfälle att delta i en församlingsgemenskap.

Jesus-väckelsen

Jesus-väckelsen delades i många grenar och många sögs upp i etablerade kyrkor. En gren

Ett annat USA

— En daglig gemenskap i bön, arbete och försörjning, uppfostran och bildning, bön- och gudstjänstliv! En allomfattande gemenskap där man ger sig helt åt varandra för Kristi skull.

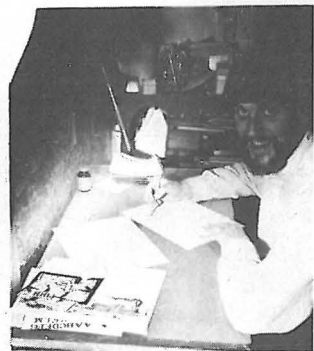

T.v.: Två bröder håller upp en av skyltar som tillverkats i kommunens skyltverkstad. Övan: I storfansens restaurang är allt i trä, en mysig och avkopplande miljö med flera klassiska rätter

'THE BLOCK'—ISLAND PO

Nedan, t.v.: Bageriet. Nedan, mitt: Jonathan Reid tecknar och målar skyltar. Nedan, t.h.: Interiör i Common Sense, där man försöker ifrån snabbköpsstilen till förmån kvalitet, trevnad och naturliga material.

utgör nu just Calvary Chapel, med en stor bok- och skivindustri, främst i den s.k. Jesus-rockbranschen. Församlingen består av ca 10.000 medlemmar, påstås det och om söndagarna måste man ha fyra förmiddagsmöten för att alla mötesbesökare ska få sittplats.

Här i Californien (var annars?) har den ivrige föreläsaren för "positivt tänkande", Robert Shuller, låtit uppföra en jättelik s.k. Kristallkatedral, som kan sägas förkroppsliga den ideologi han presenterar. "Gud ska ha det bästa", så nu glimmar satsade medel i solen i form av 11.400 glasrutor och en lyxöds interiör som rymmer bortåt 3000 människor. Mot parkeringsplatsen kan en jättelik port öppnas, nittio fot hög, som gör det möjligt för "drive-in"-besökare att följa gudstjänsten utan att behöva kliva ur bilen. Kanske kan the Crystal Cathedral sägas utgöra ett varnande exempel på vart "positivt

tänkande" kan leda om det inte är Herren Jesus Kristus och hans efterföljd man är positiv till.

TV-utbudet är enormt i USA. Stora resurser satsas på TV, inte minst i marknadsföringssyfte, vilket gör det möjligt för TV-bolagen att sända dygnet runt. Den "kristna" kanalen har expanderat oerhört på bara några år. I den kan kyrkor, organisationer eller, vilket inte är ovanligt, fri-lanspredikanter köpa tid och sända egna program nästan dygnet runt. En stor del av detta utbud bär präg av underhållning och show-buissness, där uppkända artister och storpredikanter i en mondan miljö försöker sig på konststycket att presentera timmermannen från Galileen och hans enkla budskap: följ mig!

Svarta församlingar

Men ett och annat bättre program såg vi också nå ut. En

pastor vid namn Fredrick Price, svart och föreståndare för en stor, svart församling i Los Angeles sänder enbart bibelundervisning och förkunnelse i sina TV-program. Ingen musik, film eller reklam. En skarp och minst sagt nödvändig kontrast till det övriga utbudet.

Ett besök i Fredrick Price's församling avslöjade att det här säkerligen var de mer besuttna svartas kyrka, med luftkonditionering, heltäckningsmatta och soft music genom högtalare före mötet. Mötesformen, sången och musiken vittnade om kultur, smak, men också ett visst mått av kontrollerad spontanitet.

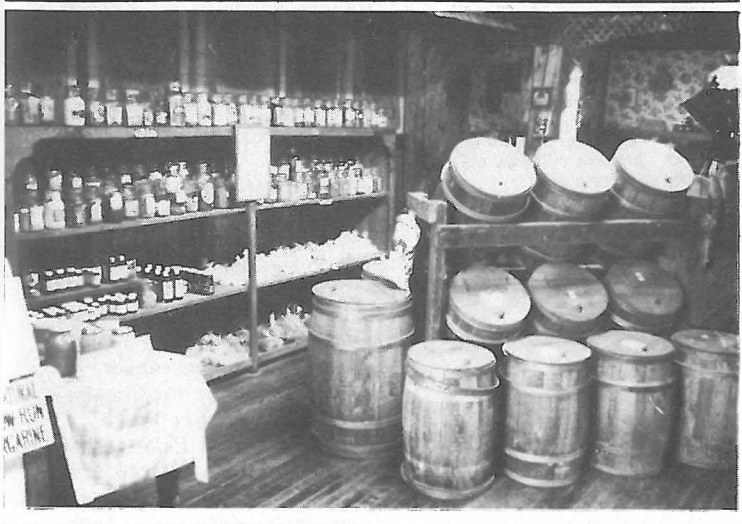
Det kunde man däremot knappast säga om en annan "svart" församling som vi gästade strax innan. Academic Church, med Doyle Hart i spetsen, bars upp av en helt annan framtoning och stil. Där bullrade och gungade och svängde

The Block", kallas byggnaden som inrymmer restaurang, livsmedelsbutik, tryckeri, kyltverkstad, lager, bageri, musikrum och barnrum. Här samlas alla hushållen, i ommuniteten, sammanlagt ca 250 människor varje söndagsmorgon till celebrating, red sång, dans, jubel, bibelläsning och bön.

NDS 'GAMLA BRO'

det, minsann. Detta kunde nog sägas vara urtypen för "negerkyrkan", där spontaniteten och den högljudda musiken och sången stod högt i betyg. En viktig ingrediens i mötet var orgelmusiken och organisten följde skickligt varje stämning och skiftning i predikan, sång och till och med bön med passande skalor och melodisolon. Och lovsången kunde ingen klaga på! Vem är det förresten som kan låta bli att gripas och tändas då en gospelkör av svarta, hängivna systrar, sjunger, nej skriker, ut sin lovsång rytmiskt ackompanjerade av bas, trummor, piano och orgel?

Ingen kyrkbyggnad

Mer lovsång, tillbedjan och församlingssång mötte vi också i en ung församling som ännu inte fallit för frestelsen att bygga någon stor kyrkobyggnad, trots en kraftig numerär tillväxt de senaste åren. The

Wineyard, vingården, väljer att i enkelhet och hjärtlighet i mötes- och gemenskapsliv samlas i en skolaula. Höjdpunkten är även här, inte helt oväntat, söndagsförmiddagsmötet, då hela församlingen samlas och sjunger, lovprisar och lyssnar till predikan. Detta är en av de många församlingar som börjat i form av små bönegrupper och "förökat" sig. Inslaget av unga människor är påfallande.

Mirakelpredikant

"Brother Schambach" heter den reslige, ljuse och kraftfulla väckelseevangelisten som följer i A.A. Allens fotspår. Han var i sina yngre dagar, på den tiden det begav sig, Allens presentationer och något av "för-predikant" under den store evangelistens kampanjer. Nu reser han själv omkring med sitt team och slår upp ett blått, stort tält dit han kommer. På två stora, metall-

färgade långträdare, som transporterar utrustningen står att läsa: "Jesus saves, heals, delivers!" och nederst: "Holy Ghost — miracle revival". Mötena var av typisk amerikansk "pentecostel"-karaktär med ett par timmars ordentlig uppvärmning i form av taktfast sång och musik, handklappning, lovprisning, hälsningsceremonier och givetvis: "offer". Kollektan spelade många gånger huvudrollen och var en av mötets höjdpunkter vid mer än ett tillfälle. "Offertalen" var laddade och känslosamma och kryddade med gripande berättelser från någon av predikantens många händelserika resor. Ofta nämndes en viss summa, exempelvis 100 dollar, därefter uppmanades de som kunde ge just den summan att omedelbart ge sig till känna och komma fram med pengarna, bejublade och applåderade av publiken.

Vid dessa tillfällen kunde vi inte låta bli att tänka på vännerna i Island Pond, där inget sådant manipulerande förekom. Har man en gång lämnat allt och sig själv och har allting gemensamt är väl offret avklarat en gång för alla...

Men i Nashville (countrymusikstaden) flödade kollekterna och dollarna.

Utan skrupler uppmanade predikanten John Wesley-Fletcher medlemmar ur sin kontrakterade sånggrupp att mitt i mötet gå och hämta litet av gaget för att stoppa i boxen.

Countryångerskan Connie Smith, "born again" (inne nu i nöjesbranchen) sjöng, varpå Wesley-Fletcher visade sina siar-talanger genom att i bästa medium-stil avslöja detaljer ur den blonda sångerskans (och några andra mötesbesökares) framtid. Överraskningarna är många i Södern...

Destination Chicago

Med hjälp av Grey-Hound-buss och flyg lämnade vi Tennessee med destinationen Chicago. Några timmars mellanlandning i Seattle, för amerikanerna "porten mot orienten", strategiskt belägen vid kontinentens nord-västra hörn, innebar ett intressant möte med några adventistiska ungdomar. De demonstrerade och sålde E.G. Whites böcker. På plakaten de bar stod att läsa "Moral Majority is the beast" och "The pope is 666" (M.M. är vilddjuret och påven är 666). Detta möte på en gata i Seattle blev också en påminnelse om att den numera världsomfattande adventismen, liksom andra stora och

inflytelserika rörelser, som Jehovas vittnen, mormonismen och nu senast scientologirörelsen samtliga härstammar från Amerika.

Väl framme vid flightens destination, sökte vi upp förorten Evanston, där vi övernattade hos Reba Place Fellowship, kommuniteten med tjugo års erfarenhet som blivit känd i Sverige främst genom boken Gemen-skap i en söndrad värld. Här har man lagt betoningen, inte så mycket på det dagliga gemensamma arbetet, utan mer på en enkel och sund livsföring och ett gemensamt möte på söndagsförmiddagen, som går av stapeln i ett ombyggt bussgarage, där en stor samlingshall iordningställdes för bortåt 300 människor. Det poängterades också att själva byggnaden inte var "the church", kyrkan eller församlingen, utan enbart en samlingshall. The Church, det var individerna tillsammans.

Vårt besök hos Reba Place Fellowship blev tyvärr alltför kort, men vi hann äta kvällsmat i ett av hushållen samt frukost morgonen därpå. Det enda gemensamma arbetsprojekt är ett daghem för barnen i grannskapet, samt de gemensamma hyreshusen, där man dels har eget folk boende, dels hyr ut en del av lägenheterna för att få inkomster.

Rötter i 1500-talet

Kommuniteten var från början helt fristående, men på senare år har man velat identifiera sig alltmer med det gamla Mennonitsamfundet, vars rötter sträcker sig ända tillbaka till 1500-talet. En pacifistisk livsinställning är en av dessa människors grundprinciper. Nu tillhör Reba Place både Mennonitsamfundet och The Brethren, förutom att man också är en del av ett nätverk av fler liknande kommuniteter.

Intresset för storfamiljen/kommuniteten bara växer och det är alltför som vill bryta upp för att leva ett helt annorlunda — mer kristet liv. Många väljer sina förebilder i historiens väckelserörelser där också den sociala delen av livet funnits med i programmet. Frikyrkörörelsen på 1500-talet studeras flitigt med dess olika förgrundsgestalter, av vilka de flesta fick sluta sina liv som martyrer för sin orubbliga tro på församlingen, som inte skulle vara en statens förlängda arm, utan en avskild skara, med en annan ordning än den allmänt accepterade.

forts. nästa sida

Forts. fr. föreg. sida

Men "den motsatta sidans" profeter är också på offensiven. Med honnörsuttryck som "framgång", "positivt tänkande", "välsignelser" och "inflytande på nyckelposter" presenterar man ett sekulariserat och väl-anpassat evangelium. Något uppbrott från kultur- nöjes- och världsliv är det inte tal om. Tvärtom! Karriären, affärslivet eller nöjesbranschen menar man kan tjäna som språngbräda för att vinna ökat inflytande och påverka "i kristen riktning".

Här förtjänar Moral Majority att omnämnas. Det är en högljudd religiös-politisk rörelse av kristen-höger karaktär som gärna figurerar i tidningsspalter, TV-program och demonstrationer. Påståendet att Moral Majorities många röster på Reagan skulle ha givit denne hans se-

Ovan: Det idylliska Island Pond i hjärtat av The Green Mountain state, de gröna bergens stat, Vermont, där storfamiljen/församlingen Northeast Kingdom Community har slagit sig ned för att leva, tillbedja och försörja sig.

T.v.: Några av "nybyggarna" i The Lake House, ett nyinköpt hus.

ger i presidentvalet har vi dock inte kunnat bekräfta.

En av ledarna, Tim LaHaye är känd genom flera böcker i Sverige. Han går nu i spetsen för ett korståg mot det man kallar "humanisterna" på nyckelposter i utbildnings- och rättsvä-

sende. Enligt tidskriften Newsweek vill helst Moral Majority att det sitter "en fundamentalist på varje inflytelserik post i skolor och domstolar". Bibeln måste återinföras och utvecklingsläran bannlysas. Den politiska vägen är ingalunda främ-

mande för rörelsen, som i Amerika ser något av ett förlovat land, utvalt av Gud med speciella världshistoriska uppgifter. Men först måste "humanisterna" rensas bort, så landet på nytt kan komma in i Guds plan...

Paradoxalt nog handlar Tim LaHayes böcker om de yttersta tingen, Jesu andra tillkommelse och — upprykelsen! Det sistnämnda har för övrigt blivit riktigt på modet i fundamentalistiska kretsar just nu i USA. Men några konsekvenser av denna allvarliga förkunnselse söker man förgäves efter.

En amerikaresa föder en hel del insikt. Det är en lärorik skola att möta andra människor i deras egen kulturmiljö. Tacksamheten till himmelens Gud för FÖRSAMLINGEN har enbart växt de här intensiva och händelserika veckorna.

Många av bröderna och systerarna samlades och sjöng för att ta farväl av Bo Högländer och Per-Arne Imsen, längst t.v. Marscha och Elbert Spriggs, kommunitetens grundare.

Ett nytt folk

Vi förstår att Gud nu mer än någonsin vill samla ett folk, ut ur alla nationer, stammar, raser och språk! Vill vi bara ta den apostoliska undervisningen i Nya Testamentet på allvar kommer vi att konkret se hur Herren tar ut ett avskilt folk som han kan kalla efter sitt Namn och som är ämnat att vara Hans speciella redskap i denna förvirringens tidsålder — ekklesia Theoi, Guds församling! Den unika skapelse, som är både tempel och kropp och nation, ja rike på en och samma gång — med egen ordning, andligt, kulturellt, ekonomiskt, socialt! Jesus har köpt människor med sitt eget blod för att över alla nations- språk- och rasgränser skapa ett nytt folk. Den nya tidsålderns folk!

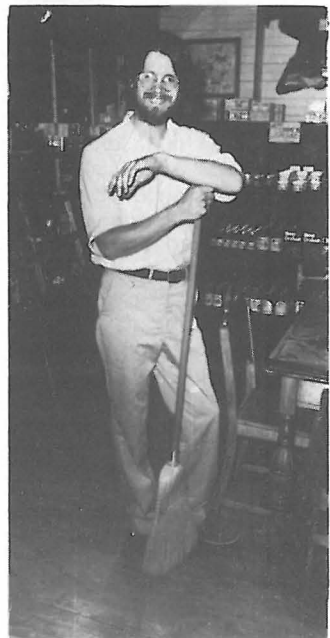

Församlingen, det är platsen för utjämning och sann jämlikhet. Ett område där sann gemenskap råder. "Ständigt var dag, endräktigt tillsammans". En sfär där ingen lider nöd och där ingen har för mycket på den andres bekostnad! Det är möjligt, vi skymtar redan konturerna till det och snart är det en realitet i tid och rum — om du och jag överlämnar oss åt HERREN, oförbehållsamt — och därmed åt varandra, "för Kristi skull". Kom ihåg: Guds rike består inte i ord, utan i kraft! Inte i mat och dryck, utan i rättfärdighet och frid och glädje i den helige Ande!

Låt oss i den helige Ande skynda oss att börja söka först Guds rike och hans rättfärdighet — och det timliga kommer att tillfalla oss. Broder och syster, GUD VILL DET, vill vi? ■

Gedigna träleksaker är en av de produkter som framställs i snickerifabriken.

John Post med sopkvasten i Common Sense, kommunitetens livsmedelsbutik. John talade god svenska, som han studerat vid universitetet.

Var det männe de kristna väljarna i USA som röstade bort baptisten Jimmy Carter och hjälpte skådespelaren Ronald Reagan till Vita Huset? Jerry Falwell (bilden), baptistpredikant och Moral Majoritys grundare talade i alla fall varmt för Reagan under valkampanjen och förklarade att denne hade de rätta moraliska åsikterna.

MORAL MAJORITY hjälpte Reagan till makten?

■ Moral Majority bildades 1979 av den fundamentalistiske baptistpredikanten Jerry Falwell från Lynchburg, Virginia. Han räknas just nu i USA som "den kristna" nyhögerns kanske mest framträdande ledare.

■ Uppskattningsvis 18 miljoner människor ser varje söndag förmiddag hans eget TV-program "Old Time Gospel Hour" från Thomas Road Baptist Church i Lynchburg.

■ Men bland de frågor som Moral Majority driver märks bl a abortförbud, starkt försvar, skattesänkning, familjens helgd. Homosexuella och sammanboende ska inte tolereras, varken socialt eller juridiskt. Kamp mot pornografi, narkotika, etc. etc.

■ I den allmänna högervinden har Moral Majority fått vissa framgångar och blivit något av en viktig pusselbit i det politiska spelet för senatorer, kongressmän och t o m presidenten att räkna med i Amerikas politiska liv. Evangelist Falwell själv hävdar att Reagan har rörelsen att tacka för att han nu sitter på presidentposten.

■ En hel del kritik hörs också mot rörelsen. Yale-universitetets rektor kallade i ett tal nyligen Moral Majority och andra liknande organisationer för "tvångsväldets nasare". De utgör ett hot mot pluralismen, de medborgerliga rättigheterna och den religiösa och politiska friheten i USA, menar han. I adventistsammanhang har man kallat MM för "the Beast", "vild-

djuret" med syftning på Uppenbarelsebooken. Den välkände evangelisten Billy Graham har offentligen tagit avstånd ifrån rörelsen.

■ Falwell välkomnades dock av president Reagan kort efter dennes installation i Vita Huset. Han togs också emot i en audiens av den israeliske premiärministern Menachem Begin, då denne nyligen besökte Washington.

■ Enligt en färsk rapport anses 20 procent av hela den amerikanska befolkningen — d v s ca 50 miljoner människor — vara "pånyttfödda" (Born again). 71 procent av amerikanarna tror på ett liv efter detta och hela 94 procent (!) beräknas tro på Gud.

■ Det finns 36 helt religiösa TV-stationer och 1300 radiostationer. Dessutom sänds "väckelseprogram" i de vanliga, kommersiella kanalerna då, enligt Newsweek, bortåt 100 miljoner människor nås varje vecka.

■ Det är i och för sig ingen ny företeelse att fundamentalistiska troende engagerar sig politiskt i USA. Väckelserörelsen på 1700-talet spelade en viktig roll i oppositionen mot den brittiska kronan.

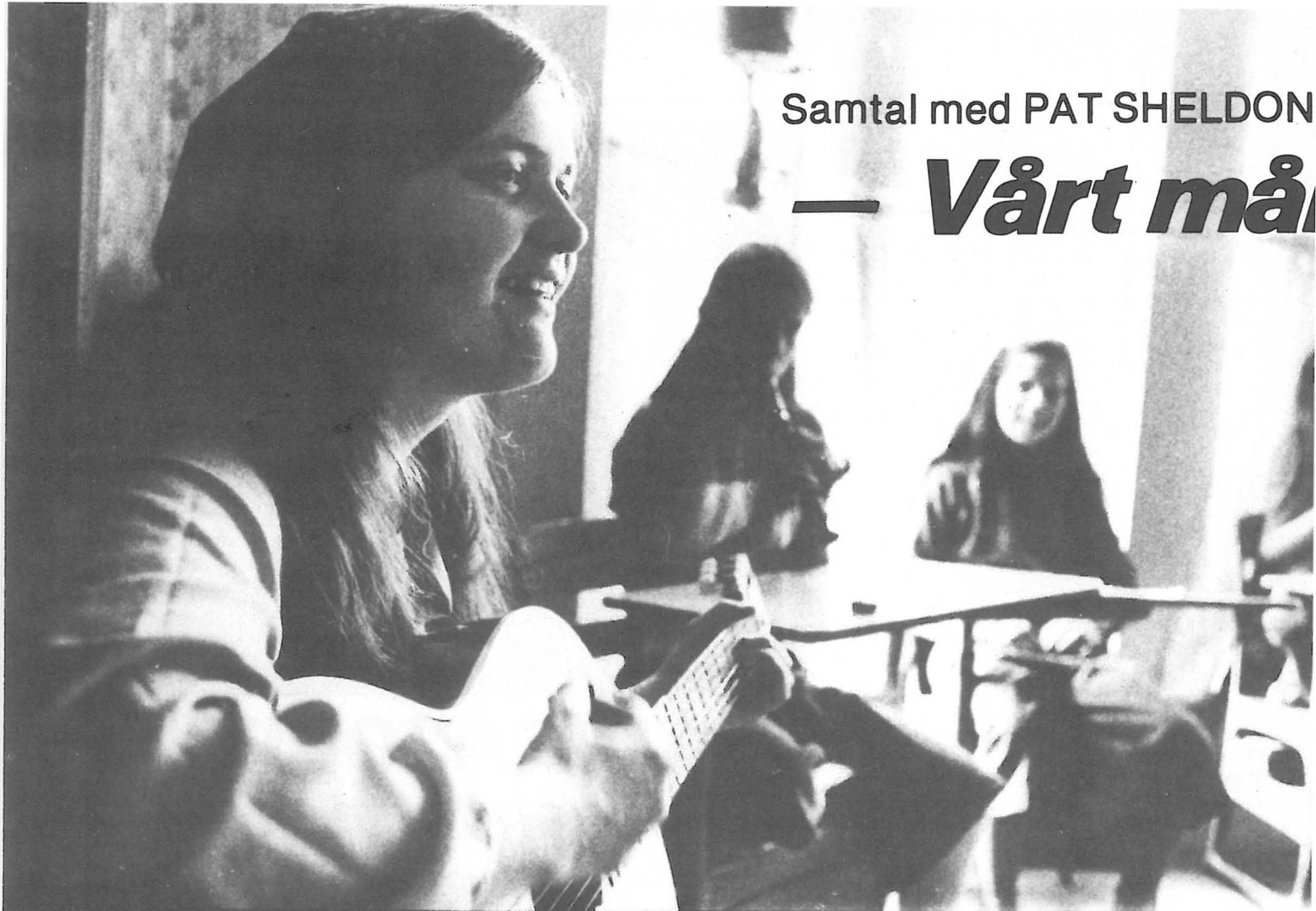
■ Ur statistiken kan också nämnas att medan medlemsskapet i de traditionellt liberala protestantiska kyrkorna sjunker, så ökar medlemsantalet i de mer konservativa baptistkyrkorna, främst i Södern.

Bo Högländer

Samtal med PAT SHELDON

— Vårt mål

MR: Vill du berätta lite om vem du är och vad du har för uppgift här i storfamiljen?

P.S.: Mitt namn är Pat Sheldon och jag undervisar barnen här i storfamiljen i Island Pond. För närvarande har jag elva elever i åldern från nio till tretton år. Jag undervisade i tre år innan jag kom till kommuniteten, men det är tio år sen nu, så det har gått en lång tid.

MR: När blev du frälst? Är du uppvuxen i ett kristet hem?

P.S.: Vi gick till många olika kyrkor. Vi hade ingen stark samsynsförankring. När jag gick på högstadiet kan jag säga att jag var agnostiker. Jag hade förlorat all tro. Men när jag sedan kom till college för att studera till lärare gav jag mitt liv till Kristus. Vid den tiden, på college, trodde jag kristendom bara var evangelisation, att bara vittna och vittna jämt. Och det gjorde jag.

Men efter det jag slutat på college flyttade jag till North Dakota och blev lärare i en skola där. Och när jag var i North Dakota började jag se att jag behövde något mer i mitt kristna liv. Jag började se att jag behövde bli en sann lärjunge. Så bad jag att Herren skulle sända

mig någonstans i USA. Men jag önskade verkligen att Han skulle sända mig dit. Och att han skulle sända mig dit där det fanns en levande kropp av troende. Jag hade läst Matt. 6:33: "Söken först efter hans rike och hans rättfärdighet så skall också allt detta andra tillfalla eder."

Jag längtade efter att komma i kontakt med troende som levde ett sånt liv. Så hur det var så fick jag ett nytt lärarjobb i Chattanooga, Tennessee.

Första året där mötte jag Elbert och Marsha Spriggs. De höll på att bygga en "Yellow Deli Restaurant". Jag gick på ett möte där en kväll. På det viset kom jag i kontakt med dem. Det var 1972.

MR: Och nu fungerar du som lärare för barnen här i storfamiljen. Är det annorlunda mot dina tidigare erfarenheter som lärare?

P.S.: Det är mycket annorlunda mot att undervisa i det amerikanska skolsystemet. När jag hade slutat att undervisa där var jag mycket besviken och frustrerad och jag tänkte, att jag aldrig mer skulle undervisa igen. Jag var en kristen och jag märkte att jag inte kunde vittna

om Kristus i det systemet utan ett hårt tryck från mina överordnade.

I Chattanooga undervisade jag på högstadiet i en svart skola. Alla elever var svarta. Jag vittnade om Kristus för dem, men jag såg att även om de hade tagit emot Jesus hade de ingen väg ut ur det gamla sammanhanget. Så direkt efter det att de intresserat sig för Jesus Kristus bjöd deras kamrater dem på narkotiska preparat. Det var verkligen frustrerande. Jag såg att det fanns ingen väg att verkligen nå dem. Och jag såg också (jag undervisade i konst då) meningslösheten och fåfängligheten med skolan. Barnen gick till skolan påverkade av narkotika och många av dem var tjuvar. Två av mina elever hamnade senare i fängelse för mord.

Det finns ingen disciplin i skolorna och inget ändamål eller syfte. De har ingen motivation. De flesta av dem jag vittnat för gick ur skolan för att sedan gå ut i samhällets välfärd och olika projekt. Och så levde ju jag också. Det är verkligen stor skillnad mot att som nu få undervisa "in the kingdom". Det finns ingen jämförelse.

MR: Berätta mer om just dessa skillnader mellan förr och nu.

P.S.: Well, när vi kom till församlingen, lärare och alla, kom vi från många olika bakgrunder. Och vi har för att kunna höra klarare vad Gud vill säga, lämnat bakom oss allt det vi lärt från världen. Du vet, det amerikanska skolsystemet är en del av världen och vår målsättning är helt annorlunda. Och så långt jag kan förstå är syftet för det amerikanska skolsystemet att forma barnen för att fungera i världen. Så där är mycket undervisning om konkurrens och begär.

Men i Guds rike är avsikten en helt annan. Vårt mål är att våra barn skall födas in i Guds rike. Så vår undervisning går ut på att hjälpa dem att göra det, och att hjälpa dem att använda de gåvor och talanger som Gud har givit dem till att bygga upp Kristi kropp på jorden.

MR: När vi samtalade med dig här innan berättade du att lärare och föräldrar skall ha ett möte i morgon. Vad skall ni samtala om då?

P.S.: Vi har haft tre liknande möten tidigare och i det senas-

med barnen är Guds rike!

– Vi skiljer inte skolan från församlingen. Vi har inte en storfamilj och en skola, men vi har församlingen, Kristi kropp. Och alla lemmar brukar sina gåvor till att bygga upp Kristi kropp, även barnen.

Orden kommer från PAT SHELDON, som tillsammans med ett tio-tal andra undervisar barnen i Northeast Kingdom Community i Island Pond, Vermont, USA.

– I Guds rike är avsikten med att undervisa barnen en helt annan än i det vanliga samhället. Vårt mål är att våra barn skall födas in i Guds rike. Så vår undervisning går ut på att hjälpa dem fram till den erfarenheten. Och att hjälpa dem att använda de gåvor och talanger som Gud gett dem för att bygga upp Kristi kropp på jorden.

PER-ARNE IMSEN och BO HÖGLANDER samtalade med PAT SHELDON under sitt besök i USA nyligen.

te mötet vi hade talade vi om att vi önskar att våra barn skall bli frälsta. Vi ser att det är det största behovet att de får en uppenbarelse av Jesus Kristus. Just det att de är i församlingen behöver inte betyda att de känner Jesus Kristus.

Vi ser också att vi måste gå ut och vittna om Kristus för andra. Men vi ser att vår primära uppgift, som måste prioriteras i Guds rike, är barnen. Och eftersom vi bara har haft skola i två år och många av dem bara har varit i Island Pond i två eller tre år, har de tillbringat den största delen av sina liv i världen. De känner inte Gud. Så, det här mötet vill vi fortsätta att tala om detta. Föräldrarna vill undervisa dem ur Ordspråksboken. Vi vill tala med våra barn om Salomos visdom. Gud har talat till oss om detta. För barnen del av den visdom Salomo hade kommer de att förstå hela Nya Testamentet. Ordspråksboken kommer att hjälpa dem att förstå Jesu liknelser och hela Nya Testamentet, eftersom den visdom Salomo hade var visdom från Kristus. Så föräldrarna vill förmedla visionen och Guds visdom till barnen. Det är en av de saker vi kommer att tala om.

MR: Är det rätt uppfattat att ni vill använda Ordspråksboken för att lösa problem?

P.S.: Ja, en gång hade jag en diskussion med barnen i min klass. Och vi läste tillsammans ur Ordspråksboken och barnen började dela med sig ur sina hjärtan om sina behov, ty det vi läste talade verkligen till deras hjärtan. En annan sak som vi vill tala om på föräldra-

lärmötet är att vi vill höra från föräldrarna hur vi skall tillämpa aga i storfamiljen.

MR: Har ni någon gång funderat över hur ni skall göra exempelvis om något av barnen vill vidareutbilda sig på högskola eller universitet?

P.S.: Well, vi har funderat en del på det och vi har många gånger blivit tillfrågade av mor- och farföräldrar som inte är med i församlingen. De äldre barnen i storfamiljen är döpta nu. Så de har samma målsättning som oss att de vill ge hela sina liv för att bygga upp Kristi kropp. Så om de har behov av skolning från college vet jag inte. Det skulle i så fall vara i medicin eller något liknande. Varje enskilt barn måste besluta sig individuellt, be och söka Herren om det. Det är tänkbart att vi kan låta dem gå vidare om de är intresserade och behöver den utbildningen. Att gå till college och komma tillbaka igen.

Men vi har inte sett något behov av det än för Herren har under de två år vi har varit här uppe hjälpt oss att inhämta kunskaper och vi har redan en klinik och medicinsk utrustning och medicinsk kunskap med det. Och det har vi fått utan att gå till college.

Dicky som arbetar i kliniken tror jag inte gick ut high school en gång. Han har fått sina kunskaper genom att praktisera hos läkare. Och det finns

många människor här i församlingen med gåvor som kan undervisa barnen. Så jag vet inte om något av barnen skulle behöva någon annan undervisning. Men det måste vara en individuell sak. Och det måste vara ett motiv — att bygga upp Kristi kropp.

MR: Du sa tidigare att skolan i världen tränar barnen för ett liv i världen. Vad är ert syfte och mål med undervisningen?

P.S.: Well, vi är i världen men inte av världen. Därför är vårt syfte med undervisningen inte att anpassa barnen till världssystemet. Om vår avsikt kan vi läsa i Rom. 12:1-2:

"Så förmanar jag nu eder, mina bröder, vid Guds barmhärtighet att frambära edra kroppar till ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer — eder andliga tempeltjänst. Och skicken eder icke efter denna tidsålders väsende, utan förvandlen eder genom edert sinnes förnyelse, så att I kunnen pröva, vad som är Guds vilja, vad som är gott och välbehagligt och fullkomligt."

Vi upplever att detta är Guds tanke. Alla av oss måste förnyas i våra sinnen för att lära oss vad Gud har tänkt. Vi skiljer inte skolan från församlingen. Vi har inte en storfamilj och en skola, men vi har församlingen, Kristi kropp. Och alla lemmar brukar sina gåvor till att bygga upp Kristi kropp, även barnen. ■

Han satte onekligen extra färg på tillvaron, broder JOEL WALEWHA från Uganda, som så förunderligt smälte in i gemenskapen på Gamla Bro. På ett litet bönemöte hos några svensk-amerikaner i Californien, träffades PER-ARNE IMSEN, BO HÖGLANDER och JOEL. Han var inbjuden att fungera som extra krydda genom att berätta om sin väg från häxdoktor till frälsning. Per-Arne och Bosse var ditbjudna som besökande svenskar. Och så kom man in på Maranatas arbete i Sverige. Storfamiljernas gemenskap. Då sa det klick i Joel:

— Storfamilj! Bor ni verkligen och arbetar så där? Den visionen har jag haft i flera år! Jag måste komma och se om det är sant att det kan fungera i verkligheten! sade han och kom. Tre veckor senare ringde det i Gärdshyttans konferenskansli. Söndag morgon; sista dagen i högtiden:

— Jag heter Joel Walewha och kommer från Uganda. Nu är jag i Motala. Kan man åka buss till Gärdshyttan? Man ryckte ut med snabbaste bil och hämtade honom. Han hade inte haft tid komma innan. Hade varit tvungen åka till Vita Huset för ett samtal med president RONALD REAGAN. Vilket till och med var sant! Men i konferensens avslutningsmöte predikade han med intensitet och kraft om att vara högspänningskristen. Och det förstod vi att Joel är.

STINA FRIDOLFSSON intervjuade.

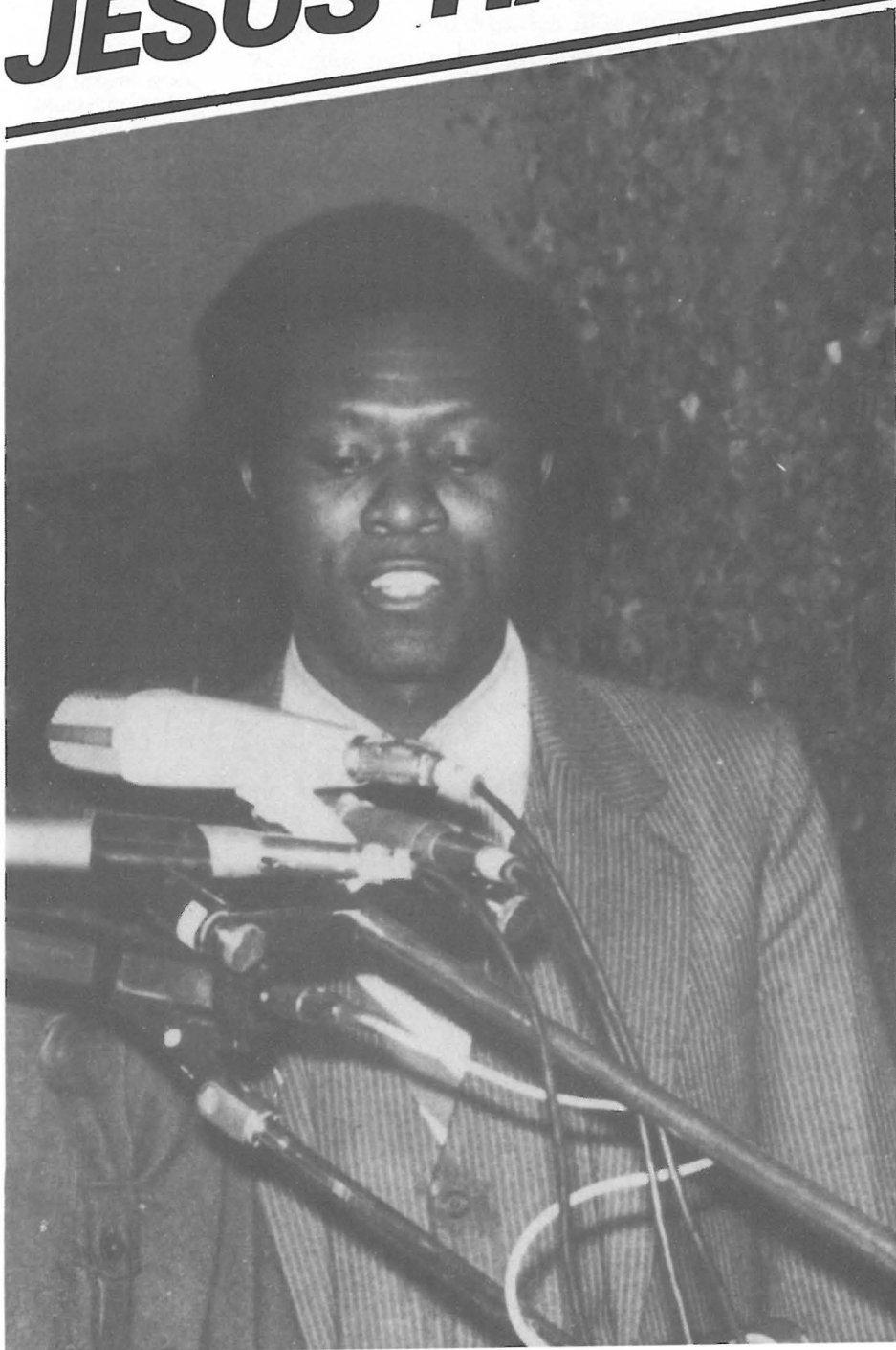
Joel Walewha, Uganda,
förkunnare med dramatiskt förflutet:

Primitiva häxkrafter,

Idi Amins terror

Amerikas materialism

JESUS HAR HJÄ

Vem är han då, denne hög-explosive afrikan från Uganda som bor i USA? När Midnattsropet snart nog fick tillfälle ta del av hans livs historia, visade det sig att den är så thrillerartad som hans personlighet låter ana. Han växte upp i en kyrkoform, anglikansk miljö, där han efter sin omvändelse utvecklades till en prydlig evangelist som levde väldigt lagiskt. Han utbildade sig till lärare, och hade sedan bra anställning med god lön. Så kom han att

blev avundsjuk. En sådan kraft fick inte han genom de onda andarna. För varje fysiskt ingrepp han skulle vara med och förmedla till en annan människa; på gott och ont, var han tvungen att offra mycket av sin egen fysiska kraft. Djävulen kan inte skapa något nytt! Och en sådan smärta som han skulle behövt genomlida för att förmedla kraftingrepp av det slag och den omfattning som skedde

Många sjuka helades, andar blev utdrivna, och vid några tillfällen uppväcktes döda! Joel predikade och bad, det var enorm rörelse i trakten. Hundratusentals människor kom för att lyssna och få hjälp med andliga och fysiska behov.

Vid den mycket omtalade flygplanskapningen då planet, med huvudsakligen israeler

kanske möjlighet att ge ut den berättelsen på annat sätt.

Till Californien

Nu följer vi emellertid med Joel till Californien, och ser vad som hände där. Vi som svenskar har nog ganska lätt att sätta oss in i hur de välgödda amerikanerna i Californien reagerade när de hörde Joel berätta om sitt liv. I Uganda är under och påtagliga mirakel inte förstasidesstoff i tidningarna. Människorna lever i en oerhört konkret och realistisk närhet till andevärlden. De ogudaktiga anlitat häkonsten för att få hjälp med övermäktiga problem. Och att de får vara med om övernaturliga maktens påtagliga spel och ingripanden, ser människorna lika självklart som att den fysiska världen har sina lagar. När sedan en människa lämnar sitt liv åt Gud, och blir fylld med den helige andes kraft, den ande som är starkare än den som bor i världen, så skulle det ju vara mer än konstigt om inte ännu starkare manifestationer följde den som representerar Jesus Kristus.

När vi hör talas om manifestationer som inte går förklara med fysiska, kemiska och biologiska räknoperationer, så reagerar vi med hyeneinstinkt: Så spännande! Berätta! Är det möjligt att få vara med om sånt?

Dödande i livsmönstret

Joel kom med sin familj till USA med många förväntningar på ett "kristet land". Tvingad till landsflykt från Idi Amins Uganda, där dödande ingår i livsmönstret, människorna lever i närtkontakt med döden, och satans makter, men också med den allsmäktige Guden och hans son Jesus Kristus. Så kom Joel med sin familj till kristna västvärlden. Han berättade sitt dramatiska livsöde, och överrumplades plötsligt av en helt ny situation: Man lanserade honom som häxdoktor som efter sin frälsningsupplevelse blivit den store mirakelpredikanten. Efter några månaders hårt arbete och känsla av djupaste ensamhet och fattigdom, fick han politisk asyl. Man började skriva om honom i tidningarna, han inbjöds till TV-program

forts. sid. 20

LPT MIG UR ALLT!

besöka sin farbror. Denne var häxdoktor. När Joel fick se krafternas verkningar utbrast han:

"Invg mig i dessa krafter!" Han gav karriären och tron på båten, och stannade hos sin farbror.

Invgd i mysterier

Han blev invigd i alla häxkonst-mysterier han behövde kunna för att kunna leva gott på dem: Bota sjukdomar, men också skicka sjukdomar på folk som hade råd, betala för att deras ovänner skulle bli plågade, ja, ibland rent av dödade. Han hjälpte kärlekskranka kvinnor och män att genom trolleri få sin kärlek besvarad. Ja, det var åtskilligt Joel genom onda maktens försorg kunde göra. Men han visste också att han fick betala detta med sitt eget liv. Häxdoktorer blir inte gamla. När andarna tröttnat på dem, dödar de sitt medium. Och Joel fruktade inför framtidsutsikterna. Samtidigt var han inne i en häxkittel av materiell makt och framgång. Han ville inte släppa sin ställning.

Blev avundsjuk

Så hamnade han på ett möte med Manuel de Mello, och blev vittne till hur människor omkring honom blev helade i samband med förkunnelsen — till och med utan att någon lade händerna på dem. De bara lyssnade på Guds Ord, och tog emot hälsa och frälsning. Joel

på de Mellos möten, skulle han aldrig överleva. Kraften Joel fått när han lämnade sitt döda kyrkoliv och började ägna sig åt häxkonst, var starkare än den han hade innan. Men kraften som utlöstes i dessa väckelsemöten var starkare ändå!

Okuvlig nyfikenhet

Joels okuvliga nyfikenhet övervann hans rädsla för de andemakter som band honom. Han sökte upp en evangelist som han kände, och förhörde sig om möjligheten att få den här kraften. Evangelisten började bedja för honom, och plötsligt hände ett mirakel. Joel, den besatte trollkarlen som stått i satans direkta tjänst under tre års tid, kände hur en ny kraft intog honom, smälte ner honom, befriade honom och fyllde honom med något helt nytt. Bokstavligen kände han sig många kilo lättare, och han grät och prisade Guden. Han som beständigt gått och varit rädd för att bli dödad av den makt i vars tjänst han stod, upplevde nu Kristi suveräna seger över satans hela andehär.

Och nu började en underbar tid. Med samma självklarhet som Joel utnyttjade den onda andevärldens kraftresurser, tog han nu frimodigt ut av den Guds kraft han upplevde i sitt liv. Genom de tecken och under som skedde omkring den omvända före detta häxdoktorn, förstod människorna att han verkligen representerade en suverän Gud.

ombord, fick landa i Ugandas huvudstad Entebbe, kunde Joel inte låta bli att engagera sig. En morgon stod den orädda, energiske unge predikanten på Entebbes flygplats och skrek så att alla militärer och även gisslan kunde höra:

— "Ni får inte göra något som kan skada dessa människor från Israel. Judarna är Guds egendomsfolk, och om ni gör något mot dem, så kommer Gud att straffa er!" Man tog honom tillfångad, och hade inte en släkting till Joel som hade en befattning i det militära varit i närheten, så hade man gjort processen kort med den irriterande predikanten. Han kom genom Guds beskydd och släktingars hjälp ut ur landet tillsammans med frun och de tre yngsta barnen. Äldsta flickan var för tillfället inte hemma, och det dröjde ett par år innan man lyckades återförening hela familjen.

Träffade Idi Amin

Den dramatiska berättelsen om Joel Walewha ryms inte i ett platsbegränsat reportage i Midnattsropet. Hur han träffade Idi Amin och fick vara med och rädda alla fängslade evangelister bara veckan innan regeringschefen fick ett ryck och lät avrätta samtliga fångar i alla fängelser. Hur han själv räddades ytterligare en gång från arkebusering. Hans kamp för att få biblar till sitt land, och våldsamhet mycket mer. Joel är en människa vars hela liv är en äventyrsroman — och det i synnerhet sedan han blev fylld av den helige ande. Men vi får

Maj-Christine Ögren har just läst en bok

GÖR UPP MED TV-TERRORN

— Ju mer ungarna såg på TV, desto jobbigare blev de. Visst satt de som ljus medan programmen pågick, med sedan — gnäll, tjat och gnat. Så berättar tre-barnsmamman Maj-Christine Ögren som läst "Leka, leva eller teva" av Karin Neuschütz.

En liten gnutta TV-tittande då och då kunde väl inte skada, tänkte jag, ända tills jag läst boken och jämförde med mina egna erfarenheter ifrån min egen familj.

Förra sommaren hade vi en liten TV stående i ett hörn av vardagsrummet. Hur den kom dit är det väl ingen som vet riktigt, men helt plötsligt stod den bara där. Och vad ska man ha en TV till om inte att titta på. Jag studerade noggrant de olika programmen i tidningen och valde ut vissa som barnen kunde titta på och kanske även något för mig. Så började karusellen. Varken jag eller ungarna klarade av "maktapparaten", för makt var det verkligen fråga om. Ju mer ungarna såg på TV, desto jobbigare blev de. Jag fattade ingenting. Skulle de inte uppskatta att få se på de pedagogiska och anpassade barnprogrammen? Visst satt de som ljus medan programmen pågick, men sedan — gnäll, tjat och gnat. De blev som förbytta. Varför? Ja, då förstod jag inte varför, men att teven var boven i dramat anade jag så ut åkte den fortare än kvickt. Och friden lägrade sig....

Nu har jag fått svaret på frågan jag ställde mig och det genom en helt profan bok som heter "Leka, leva eller teva", skriven av Karin Neuschütz. Faktum är att ända sedan den dagen jag blev frälst har jag liksom tyckt att teven varit ett främmande element i Guds församling. Men efter att ha hört en massa argument av "förståndiga" kristna för en liten gnutta TV-tittande då och då så hade jag sånär ändrat mig. Ända tills jag läste boken och jämförde med mina egna erfarenheter ifrån min egen familj. Fast ingen av oss kan naturligtvis bestämma över någon annan och säga med myndig stämma: "Du skall ic-

ke hava någon TV". Det måste komma inifrån genom Guds Ande och vårt eget förnuft.

Vad lär sig barnen?

Ett vanligt argument för TV-tittande är: "men barnen lär sig så enormt mycket av TV!" Vi citerar ur boken: "Ja, TV kan faktiskt lära barnen det mesta om noshörningarnas parning och om människoätande fiskar i Amazonfloden — vid en ålder då den ännu inte hunnit lära sig knyta sina egna skosnören. Nutidens barn har lärt sig något om avlägsna länders statskick och krig — men inget eller lite om sina egna mammors och pappors arbeten. Många av dagens barn tror faktiskt att fiskar är rektangulära som Frionors paket, och somliga vet inte om kons juver sitter mellan fram-eller bakbenen. Att veta allt om spermernas väg till ägget då man sällan får en smekande hand mot sin kind... Jag tror, att själva TV-tittandet, tevandets, skapar ett vacuum hos barnet, en längtan efter ett rikt och riktigt liv, efter varma människor, efter händelser som är avsedda just för dem och inte för ett obefintligt genomsnittsbarn. Vi vet att det finns många otrygga och olyckliga barn idag. Blir dessa barn lyckligare av TV:s abstrakta kunskaper? Kan de få trygghet av TV?"

Författaren till boken hävdar med bestämdhet att en del barn tar direkt både fysisk och psykisk skada av *enstaka* TV-program. Det har nämligen visat sig att det flimrande chockartade ljuset är direkt skadligt särskilt för mycket små barn.

För barn med anlag för t ex epileptiska anfall är det direkt livsfarligt. Denna effekt används faktiskt vid diagnostisering av epilepsi. Och rent psykiskt. Vad är det för typ av människa som teven fostrar fram? Vi citerar:

"Verklig koncentration är en viljeakt. Så snart mina tankar går sina egna vägar då jag läser, upphör bokstäverna att ha någon innebörd för mig. Då behövs det vilja för att samla dem igen. Det fordras uthållighet och tålmod för att genomföra en självpåtagen uppgift eller hemläxa. Men TV fostrar inte fram sådana egenskaper. Tvärtom vänjer TV sina små tittare vid snabb belöning — fart, nyheter, omväxling."

Gnälliga barn

Barnen idag utsätts för en uppsjö av intryck av kort varaktighet och som ofta inte berör dem direkt. De behöver i stället tid i bekant miljö för att syssla med fria lekar som tar upp inslag och vad de varit med om. Då blir upplevelserna meningsfyllda. TV gör oss till *åskådare*. Det ger oss ett distanserat sätt att tala. Vi briljerar med TV-fraser. Vi gör oss lustiga på TV-människornas bekostnad (de kan ju inte försvara sig). Barnen lär sig snabbt av de vuxna hur man kan göra sig löjlig över en annan människa — vilket många lärare nuförtiden bittert fått erfara. Pelle blir inte mera mogen eller kunnigare än tidigare TV-lösa generationers barn — bara mera utstuderad.

Att barnen blir klängiga, gnälliga och jobbiga efter TV-tittande har också sin mycket logiska förklaring. När du sätter ditt barn fram-

för TV sätter du nämligen honom i en mycket frustrerande situation. Vi är alltid redo att reagera på händelser. För ett barn är det naturligt att dansa av glädje, att gömma sig i en farlig situation eller att smeka den gulliga katten. Framför TV blir barnet en passiv åskådare till en väldig massa både spännande och farliga situationer. Barnen vill vara med, men det går ju inte. Fram och tillbaka går impulserna att vilja delta och tvånget att oupphörligt kväva handlingen. Men vart tar då energin vägen som barnen eller tonåringen laddar upp framför TV?

I USA (Sverige brukar inte vara långt efter) talar man om en ny barnsjukdom som kallas "hyperaktivitet". Det finns barn som inte kan koncentrera sig det minsta. De vill ha ögonblicklig behovstillfredsställelse — de är nervösa och aggressiva. De behandlas bl a med TV-förbud. I några fall där TV radikalt utesluts märktes snabba förbättringar.

Och så boken igen: "Många hävdar att det är det myckna TV-tittandet som orsakar hyperaktiviteten. Det skapas ett slags själsligt övertryck hos barnen eftersom TV-glasat ständigt står hindrande i vägen för dem då de vill delta i skeendet. Sken och bedrägeri!

Destruktiva lekar

Kanske är det inte så underligt att redan ganska små barn ägnar sig åt destruktiva lekar, att tonåringar vandaliserar och begår grova brott? Det blir deras sista utväg. Någon gång måste ju omvärlden reagera, tänker de, och tar till allt grövre medel för att vi ska märka

GEMENSKAP I EN SÖNDRAD VÄRLD

I anslutning till artiklarna om kristenheten i Amerika kan det vara på sin plats att presentera en synnerligen läsvärd bok i ämnet kristna kommuniteter.

Recension: BO HÖGLANDER

Gemenskap i en söndrad värld (originalets titel: *Living Together in a World Falling Apart*, Proklama, 1976) av Neta och Dave Jackson är inte rykande färsk, precis, dessutom utgången på förlaget. Som situationen är i vår värld och i kristenheten är boken dock nu nästan ännu aktuellare än då den gavs ut!

Då skrev Ylva Eggehorn i förordet att "för den som vill ta emot ut-

maningen i den här boken är den en vägvisare inför nästa steg i kyrkans förnyelse."

Antingen kom förnyelsen av sig eller så var det för få som antog utmaningen, eftersom man i dag ser så få tecken som indikerar att kristendomen blir mer praktisk, vardaglig, lärjungamässig, med konsekvenser i socialt liv.

att de existerar. "Vi finns", vill de säga med sin förstörelse. Då det talas om att TV-väldet har menlig inverkan på unga tittare, är det nog så riktigt. Men inte som alltid framgår, är att även de snällaste och oskyldigaste programmen kan väcka aggressivitet hos tittaren, just på grund av att passiviseringen gör dem så otillfredsställda. De laddar upp framför TV:n. Någonstans måste urladdningen ske."

Ja, författare i boken går till och med så långt att hon för fram en oerhörd laddad fråga: "Kan det antas, att vanan att ta emot elektronisk stimulans (från TV etc.) grundlagd i tidig barndom och vidmakthållen under hela uppväxten gör oss benägna att senare i livet hemfalla åt stimulans via droger, narkotika?" Många påstår det.

Ta fram bibeln!

Så långt denna oerhörd tankeväckande bok som innehåller mycket mer läs- och tankvärt. Skulle inte vi som väckelsekristna ha ännu större anledning att protestera mot TV:n. Hur kan det komma sig att protesterna är så svaga, ja, nästan obefintliga. Vi som borde ha en andlig dimension på hela komplexet. Har vi som alla andra låtit oss förhållas av denna tidsålders blindbock. Och vad värre är låter vi våra barn komma in i det magnetiska kraftfältet. Här har vi en uppgift kära älskade syskon: att befria våra barn från TV-terror. Barn behöver inte TV, de behöver människor. De behöver sina föräldrar och de behöver få en levande tro på Gud och det lovar jag att inte ett enda TV-program kan ge dem.

För att återgå till min egen vardag. Tänk vad barnen uppskattar små, små detaljer man gör med dem! Att ta dem med sig till en ladugård, till skogen och titta på myror eller bara sätta sig ner och berättat en påhittad saga! Det uppskattas mycket mer än vilket barnprogram som helst. Att mamma och pappa bryr sig om. Eller vilka högtidsstunder för fyraåringen när pappa tar fram bibeln, sätter sig vid sängkanten och läser om den spännande händelsen när Gud skapade hela jorden, alla djur och människan. Då får hjärnan gymnastik och de små trosfröna planteras ner i det mottagliga barnhjärtat.

Vi måste förstå att våra barn kommer inte alltid att förbli barn. De växer upp till män och kvinnor som ska bära Guds verk vidare. Om Jesus dröjer och vi får leva så beror det på oss vilken väg de ska välja. Har de ett föredöme i oss, ger vi dem ett rikt liv? Det är verkligen dags för dig och mig att analysera vår egen situation och handla nu innan det är för sent. Vi måste lära barnen *leva*, inte *existera*.

Många självständigt tänkande människor över hela världen har börjat reagera våldsamt mot TV. Man menar att TV:n är det instrument som är boven i dramat i de flesta skilsmässor, självmord bland barn osv. TV:n förstör alla gamla traditionella gemenskapsformer, människor blir som främlingar för varandra. Vi blir likgiltiga för krig och svält som vi matas med i vårt eget vardagsrum. Är det inte dags för oss att verkligen säga NEJ så det märks och hörs och ge oss och våra barn hållbarare livsalternativ.

GUDS EGENSKAPER

En inblick i Guds väsen

Författare: A.W. Tozer. Förlag: Proklama / Inter-skrift. En speciell bok, som verkligen skiljer sig från mängden i all den flod av litteratur som utkommer på de kristna förlagen. Recension: BO HÖGLANDER.

Tozer, som var en profet i ordets nytestamentliga mening förmedlar en djup och klar andlig undervisning, riktad till den som vill betala priset för att komma vidare i sin andliga utveckling.

Hans undervisning präglas av det vida evighetsperspektivet, men speglar också aktuella missförhållanden i vår epoks kristendom.

"Uppfattningen om Guds majestät har försvunnit ur det allmänna religiösa tänkesättet. Församlingen har övergivit sin tidigare föreställning om Gud och ersatt den med en som är så låg och intetsägande att den är ovärdig tänkande människor i deras tillbedjan av det gudomliga."

Så skriver Tozer i förordet till boken, som alltså vill få oss att på nytt börja begrunda, komma till insikt om och slutligen påverkas, ja, genomsyras av Guds egen person och hans eviga, underbara egenskaper.

Denna bok är av den typen som man aldrig "läser ut", utan ständigt återvänder till i sitt enskilda bibelstudium och andaktsliv. Kapitlen är korta och präglas av den

koncentration som enbart en profet förmår prestera. Den manar till eftertanke och självrannsakan och kan säkert bli en god hjälp framåt på trons väg, både för nyomvända och de som vandrat med Herren några år.

Till sist, ur Tozers förord: "Uppfattningen om Guds majestät har gått förlorad just vid en tidpunkt då de religiösa krafterna går framåt på ett dramatiskt sätt, och kyrkorna har större framgångar än under någon tid de senaste århundradena. Men det oroande är att vad vi vunnit, mera hör till det yttre, och vad vi förlorat helt och hållet hör det inre livet till. Eftersom det är själva kvalitén i vår religion som berörs av det inre livet, kan det mycket väl förhålla sig så att det som vi menar vara framgångar inget annat är än förluster."

Just därför bör var och en läsa Guds egenskaper av A.W. Tozer och låta den bli ett led i ett uppvaknande och en ny överlåtelse där vi tar itu med oss själva och överlämnar oss på nytt åt Herren Jesus Kristus, så att vi kan komma till Fadern.

Bo Högländer intar kvällsmaten tillsammans med storhushållsmedlemmar ur Reba Place Fellowship. FOTO: PER-ARNE IMSEN

De som vill gå en annan väg än den allmänt accepterade är som bekant inte många och stämplas ännu av etablerade kristna kyrkor som exklusiva sektmakare, obarmhärtigt kritiska och omedgörliga...

Gemenskap i en söndrad värld presenterar ett antal amerikanska kommuniteter, deras historia, ideologi och praktiska liv med dess oli-

ka konsekvenser. Vad det betyder för exempelvis ekonomin — den enskilda och gruppens — familjen, församlingen.

Författaren lever och bor i den kända församlingsgemenskapen *Reba Place Fellowship* i en Chicagoförort, så boken är "praktisk... faktafylld och kunnigt skriven... fylld av humor... välgörande

mänsklig" för att citera Ylva Eggehorn's förord igen.

Något "nästa steg i kyrkans förnyelse" kommer säkerligen aldrig denna form av kristendom att bli, om man med kyrkan menar den allmänna förvärldsligade statskyrkan och den samhällsanpassade, statsubventionerade frikyrkan.

Och tack och lov för det, ty det är endast "utanför lägret" som det urkristna gemenskapsidealet kan förverkligas i vår tid, i takt med att världsordningen konsolideras i sin antikristna form och alltmer genomsyras av den antikristna anden. Den kristna församlingen måste erövra alltför områden och lägga dem under Kristi lydighet; ekonomi, familjeliv, barnuppfostran, "skola", arbete, produktion, konsumtion...

Living Together in a World Falling Apart. Den engelska titeln är som oftast mer innehållsrik och uttrycksfullare än de bleka och intetsägande svenska översättningarna

som de kristna förlagen presterar. "Leva tillsammans i en sönderfallen värld"! — det är en livsnödvändighet för Guds folk, så att vi kan styrka och uppmuntra varandra varje dag att hålla ut i kampen för tron och sanningen tills Herren Jesus kommer och hämtar oss!

Böcker av A.W. Tozer

Guds egenskaper
Pris: 27,-kr.

Guds profet i
församlingen
Pris: 26,-kr.

Gudsmänniskan
Pris: 24,-kr.

Gudslängtan 24,- kr.

Kan beställas från:
KLARA TONER
Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08-23 52 30

PENNINGEN

Forts. fr. sid. 5

med och styra, dock utan att synas. Nya maktcentra håller på att alltmör ta över fler moment i beslutsfattandet.

Kanske är det så, som så många redan hävdar, att politiska beslutar och lagstiftar just det som helt andra krafter vill se beslutat och/eller lagstadgat.

Självfallet är att Guds församling, ekklesia Theoi, den av Gud utkallade skaran, inte kan ta del i, stödja eller på något sätt utgöra en kugge i de hjul som med mekanisk precision driver fram utvecklingens maskineri till den punkt då han, som på bibelns blad kallas Antikrist, tar över världsrödet.

— Varför är penningen så farlig? frågade Arne Imsen och svarade själv:

— Jo, den skapar ett farligt oberoende, en destruktiv självständighet, som vi exempelvis kan se förkroppsligad i tvåförsörjarfamiljen, där var och en av familjemedlemmarna om dagarna lever i sin egen sfär för att eventuellt om kvällarna träffas ett par timmar framför TV:n, mer eller mindre trötta och utarbetade.

Penningen har således skapat oberoende individualister och människorna, inte ens familjemedlemmarna, är längre beroende av varandra, ekonomiskt och i vissa fall inte ens psykologiskt och känslomässigt. Har man behov finns det institutioner som med välutbildade yrkesmänniskors hjälp kan rycka in och fixa snabba lösningar utan personliga, alltför närgångna relationer.

Alltså: Församlingen måste, med storfamiljen som plattform börja arbeta för en befrielse ifrån penningen! Vad? En befrielse från penningen? Ja, just det; en frigörelseprocess mot ett liv utan pengar!

— Vi kommer att befrias i vår ande om vi kommer bort ifrån penningen! ropade Arne Imsen.

Vi måste börja producera. Vår föda, våra kläder, våra nyttoartiklar. Skapa med våra händer hjälp och så dela med oss åt varandra. Byta varor och tjänster och inte konsumera mer än vad vi producerar och eventuellt får!

— Och skulle vi, trots ihärdigt arbete med egen produktion, komma att lida brist, så kommer vi att få se Guds dråpliga trofasthet manifesteras sig i härlighet mitt ibland oss! sade Arne Imsen.

Inga nya idéer alls, egentli-

gen, om någon nu trodde det. Det är bara *det gamla evangeliet*, Nya Testamentets eget kärleksprogram för gudsriketsmedborgarna som formuleras för vår tid, åttio-talet. Vi har bara att bekräfta det genom innantill läsning av Den heliga Skrift och sedan med ett helöverlåtet hjärta på nytt *ta steg* i Jesu Kristi efterföljd, men nu med en förnyad vision och med en ny kraft, i den helige Ande! Kom med Du också!

OBS!

**Midnattsropet
har fått
nytt postgiro!**

48 64 65 -8

Midnattsropet har upphört att gälla som aktiebolag p g a nya bestämmelser. Fortsättningsvis kommer Midnattsropet att arbeta som enskild firma. Midnattsropet har samtidigt fått ett nytt postgironummer. Det gamla postgironumret har redan upphört att gälla.

□□□ Inbetalningarna för prenumerationer, kommissionärsexemplaren m m måste därför nu göras via det nya postgironumret.

□□□ Vi vill samtidigt påminna om att Midnattsropet behöver stöd i form av gåvor och offer, bl a på grund av kraftiga prisökningar på pappers- och portokostnader, vilket kommer att stiga ytterligare under hösten.

□□□ Vi är därför mycket tacksamma till dem som skyndsamt betalar sin halvårs prenumeration eller som vill förmedla sitt stöd i form av gåvor eller offer för att möjliggöra Midnattsropets utgivande.

JESUS HJÄLPTE MIG...

Forts. fr. sid. 17

om Uganda. Och så blev Joel en känd man. Han reste runt och predikade upplevelser från Uganda, hade ständigt fickorna fulla av pengar han fick från alla håll — men inte ett under skedde på mötena.

Och snart hade Joel ingen andlig kraft eller ens frälsningsglädje kvar. Han var mest glad över de stora materiella välsignelser han fick.

— Jag hade fyra bilar! Det som brydde min hjärna mest varje morgon var vilken bil jag skulle åka ut med. Och vi flyttade till ett verkligt lyxigt hem. Men mina barn undrade varför inte pappa ville bedja tillsammans med dem mer. Och min fru sa: Du är en hycklare, Joel!

Naturligtvis kunde inte det där livet fortgå hur länge som helst. Han hade till slut predikat de två predikningar han brukade köra med så många gånger, att en och annan pastor påpekade att han behövde förnya budskapet.

— Det underliga var att när jag besökte Uganda och predikade där, så skedde åter under och tecken. Men det berodde ju på att människorna där levde inte i den materiella välfärd som gör att folk inte längre behöver Gud för sin existens.

Materialismen förstör

— I Amerika har jag verkligen fått lära mig att materialismen förstör människorna. Vad man diskuterar och samtalar om i kyrkorna är inte hur man ska vinna flera för Gud, utan hur man ska få in mera pengar. Årsmötena är uppläggning av ekonomisk budget. Kyrkorna har blivit helt institutionaliserade. Men församlingen ska ju vara en levande organism! Organisationen tog nästan död på mig.

Det var onekligen ganska stort steg från livet i Uganda med dagliga frälsnings- och helbräddagörelsemöten, förföljelse, livsfara och gudsingripanden, till att sprätta omkring i Los Angeles asfaltöken i prålig kostym, bedja för hypokondriska människor som tycker det är mer spännande med en exotisk predikant än att verkligen

söka Gud. Helt klart en vinstgivande verksamhet. Men ack så kraftlös och tråkig! Joel började till slut få verklig nöd för sitt andliga liv. Han ropade till Gud om upprättelse.

Efterhand upplevde han förnyelse och djupare gemenskap med Gud. Men det förstod han, att skulle han kunna leva och fungera som kristen, måste han bort ifrån den miljö han levde; helst bort från USA. Under hela tiden där, har han arbetat för att få biblar till sitt folk. Joel ställer sig mycket skeptisk till missionsinsatser i form av resor och kampanjer; missionärer som kommer på hastig visit, låter fotografera sig tillsammans med behovets barn i olika situationer, åker hem och visar fotografierna med gråtmilda föredrag om social nöd och samlar in medel som till största delen inte alls når fram till något ändamål som främjar evangelium.

Behåll era pengar! Vad vi behöver, är möjlighet att lokalt trycka bibeln och andlig litteratur på våra egna språk. Det finns massor av missionärer från andra länder, men vi har ännu inte ett eget tryckeri!

Joel dröjde sig kvar vecka efter vecka i storfamiljsgemenskapen på Gamla Bro.

Ni måste förstå att en gemenskap av det här slaget finns inte i hela världen. Det känns som att vara på en konferens som aldrig tar slut! utbrast han en av de sista kvällarna, då vi hade ett litet husmöte med varma smörgåsar och fruktsallad ute hos syskonen i "Sandvik", ett hus som femton av ungdomarna som arbetar på Gamla Bro hyr tillsammans.

Individualistisk

Och Joel har vi troligen snart hos oss igen med hela sin familj. Då får vi återkomma med flera presentationer.

— Jag är väldigt individualistisk, och jag förstår att det blir jobbigt för mig att bo och arbeta så här, där man ständigt måste visa hänsyn till andra människor. Men jag vet också att det är den mest bibliska form som existerar. Allting gemensamt. Så därför har jag inget val. Jag måste ta konsekvenserna av det jag upplevt här, och vädjar om er förbön, var Joels allvarliga avskedshälsning.

Storfamiljen i Malmö — Det känns rätt att flytta ut på landet

Syskonen i Malmö har länge varit trångboddade. Under det dryga år man arbetat i Malmö har man bott tillsammans i en lägenhet i en av Malmös äldre stadsdelar. Men nu är "frihetens klocka slagen" för våra kära syskon med den barnrika familjen Hans Brynte i spetsen. Strax innan skolkonferensen blev det så gott som klart med ett husköp vilket gör det möjligt för storfamiljsmedlemmarna att förverkliga några av de ideal man strävar efter. Huset man flyttat in i ligger i Ekeby, ett litet skänkt område ett par mil söder om Helsingborg. Men Malmö ska ingalunda överges. Där kommer man att fortsätta med bageri, affär tryckeri och de regelbundna mötterna.

— Vi tycker det här är ett utmärkt läge för vår fortsatta verksamhet, säger Hans med svetten drypanande nedför ansiktet. Svettfloderna åstadkoms av den ansträngning det innebär att slå det hoga gräset på tomten i Ekeby.

— Ja, man är ju inte van vid den här typen av arbete längre, skrattar Hans och torkar ansiktet med baksidan av skjortärmen. Nu ska det bli skönt att sätta igång att röja, bygga och arbeta med jorden. Arbete har vi gott om här. Först och främst ska själva boningshuset göras iordning. På första våningen har det varit en speceriaffär tidigare och där kommer vi också, att så fort som möjligt öppna en liten affär med nybakat bröd och lite specier, typ den lite äldre handelsboden. Det är en fantastisk källa till kontakt med ordsbefolkningen.

— Sedan ska vi bygga till här på tomten, fortsätter han och pekar på en stor öppen plats vid sidan av huset. Vi behöver utrymme för att vår äldre syskon ska kunna flytta till oss och det måste vi ordna så fort som möjligt.

Här har vi ett ansvar som vi inför Gud är tvungna att ta itu med. Odla tänker vi förstås göra och i dagarna har vi också blivit erbjudna att ta hand om en skog och där kan vi få gott om ved.

Behöver vi påtala att det rådde en positiv atmosfär i det nya huset. Trots att omständigheterna var något primitiva var alla glada och såg framtiden med tillförsikt. Barnen tumlade om uti i gröngräset och Greta skurade utedasset eftersom avloppet krånglade.

— Tillbaka till naturen, skrattar Greta och slänger in den tionde hinken med skurvatten på dassgolvet som säkert inte känd lukten av såpa på länge, länge.

— Det känns skönt att vara ute på landet, inte minst för barnen. Nu hoppas jag att vi kan få pusta ut här efter sommarens äventyr. Det har varit en fruktansvärt jobbig tid med allt detta som hänt. Nu behöver barnen, och vi själva också, en tid då vi kan stabilisera oss och komma in i en effektiv vardagsrutin med arbete, skola och allt vad det innebär.

Har hänt mycket

Under det år storfamiljen bott i Malmö har det hänt mycket. Syskonen har fått igång bageriet man övertog och har idag en stor fast kundkrets. Den lilla kvartersbutiken av en något sydlandsk och personlig karaktär har också den en trogen kundkrets som älskar storfamiljens bröd, men många kommer också dit för att de tycker om den personliga och omtänksamma servicen. Det var kanske med lite bävan och undran man öppnade, men har nu fått se Guds trofasthet och att Han är trofast i allt. Ungdomarna i storfamiljen har fått gå in i mångahanda och ansvarsfulla uppgifter. Thoralf, Jonas och

Nästan hela storfamiljen i Malmö samlad. Fr v Werner Eriksen (bakom sin fru Anita, som har Lena Brynte i famnen) Greta och Hans Brynte, David och Jonas Quist, Kaari från Örebro (som var tillfällig ersättare för Thoralf som var bortrest) Gitte Christensen med Lisa Brynte, Lilian Dahlberg och Kate Christensen med Petrus och Jakob Brynte. Johan Brynte som var sjuk och Jaana Karjalainen som skötte affären i stan, saknas på bilden.

David ses ofta i bageriet där de står på huvet i de jättelika mjölsäckarna och med en förvånansvärd skicklighet åstadkommer massor av olika sorters bullar och matbröd. Jaana bakar också, men kanske syns mest bakom disken i den lilla butiken tillsammans med Gitte och Kate. Och det är väl det som är det unika med en storfamilj av Malmös karaktär. Ingen blir "specialist" inom bara ett område. Här får alla göra praktiskt taget alla förekommande sysslor. Anita och Werner Eriksen och Lilian Dahlberg tillhör den äldre delen av storfamiljen, fast de ju inte heller är speciellt gamla någon av dem... Och så har man stor hjälp av Lasse

Enlund som kom uppdykande precis när han bäst behövdes.

Saknar äldre generation

Nej, ingen av storfamiljsmedlemmarna är faktiskt över 35 år. Därför längtar man förstås efter att de äldre syskonen intar sina platser.

— Den äldre generationen har verkligen fått ett stort utrymme i mitt hjärta, säger Hans. Vi behöver dem och de behöver kanske oss också. Flyttar de inte in i våra storfamiljer så blir det; samhällets storfamilj förr eller senare. Det är det som är det kusliga. Här i Malmö har vi fått kontakt med en del äldre personer som vi

verkligen lärt oss älska och uppskatta.

Hans återkommer ständigt till situationen för de äldre syskonen så man förstår att det är verkligen något som bekymrar honom och att situationen har inneburit nästan en ny kallelse.

— Ja, vi har ju fått uppgifter av en rent historisk karaktär. Det gäller ju inom alla områden, inte bara skolan och arbetet. Vi tar hand om våra egna barn och skapar egna arbetstillfällen. Men det här är bara början. Gud vill något mer. Han vill ju att församlingen ska vara ett idealsamhälle i samhället. Och det är dit vi måste vara på väg.

MAJ-CHRISTINE
ÖGREN

Storfamiljen i Skåne har fått en ny bostad med intilliggande affärsdel.

— VI FANN DET RÄTTA TILL SLUT...

Forts. fr. sid. 3

Guds hand i den situationen. Hade han inte hållit ut teet hade de alla varit döda idag...

Flick känna Guds frid

Så en dag råkade han hamna på en annorlunda restaurang. Där inne fanns en frid som för David var oidentifierbar. Han satt och samtalade med några av de frälsta restaurangägarna en hel natt om Herren. Visst hade han hört och visste allt om de fundamentala trosföreläsningarna om att Jesus var Guds son och dog på korset för våra synder, men han hade ju aldrig tidigare sett *livet*. Och ingen som kallade sig kristen hade någonsin tidigare brytt sig om hans själ och situation. Hur skulle han då kunna tro att de menade allvar. Men nu ställdes han inför något helt annat. Här fanns människor som *levde* ut evangelium.

Till slut insåg David att han inte kunde frälsa sig själv. Vid ett tillfälle hade han tyckt att Gud krävde att David skulle offra sitt liv för att någonsin finna ro för sitt sökande. Men nu såg han att det offret hade ju Jesus Kristus redan gjort. Han hörde budskapet från människor som med hela sitt liv levde som om det trodde på det de sa till hundra procent. Och det var detta faktum som gjorde att David böjde knä en natt och överlämnade sitt liv åt den Herre som han sedan dess tjänat.

Skulle köpa jeans

Patricia, Davids fru, har en något liknande bakgrund. College, en hel del bra sekreteranställningar — men allt meningslöst. Hon "hoppade av" prövade på meditation, österländska filosofier och religioner, knark, sex och alkohol. Men ingenstans upplevde hon sann tillfredsställelse. Allt detta drev henne snarare till hopplöshetens rand och till otaliga sjukhusvistelser efter flera nervsammanbrott. Hon ville verkligen veta vad hon skulle offra sitt liv på. En period av sitt liv följde hon en österländsk guru som citerade Jesus väldigt mycket. Och det tyckte Patricia om. Men varför lyssna till någon som bara citerade honom när det fanns en bok om honom — bibeln. Därför skaffade Patricia en bibel och började läsa. Från början var Patricia katolik så Jesus var inte något främmande för henne. Men hon

hittade ju honom inte i en enda kyrka. Någonstans längst inne visste hon ändå att Gud *måste* finnas

En dag var hon ute och letade efter jeans. Hon gick in i en affär där hon möttes av en annorlunda atmosfär. Där sjöng dom om Jesus och expediterna brydde sig om kunderna. Ja, de till och med pratade med henne om det hon så länge längtat efter. Livet i Jesus. Och dom pratade inte bara, dom *levde* det. Patricia tog verkligen emot Jesus i sitt liv, men hamnade i ett gäng karismatiska katoliker som visade sig ha ett "sken av gudsfruktan". Efter den smällen fick hon kontakt med några som senare visade sig vara rena satanister. Gud hjälpte henne ur alla svåra situationer och ledde henne så småningom till en grupp människor som hade vikt sina liv i Hans tjänst. Och där är hon fortfarande kvar med sin man David.

Frälsningen blev revolution

Kännetecknande för både Davids och Patricias liv är att frälsningen innebar revolution på alla livets områden för dem. Det räcker inte med möteskristendom för människor som verkligen söker sanningen. Frälsningen får konsekvenser rakt igenom hela livsmönstret. Det var självklart för David att flytta tillsammans med syskon som också trodde på Jesus — och även för Patricia. Det blev självklart att tjäna honom med allt. Det började med att några "Jesusfanatiker" startade en restaurang för att nå ut med budskapet. Människor blir frälsta, flera restauranger byggs, hushållen blir större och större — människor blir frälsta, bageri startas, Guds rike breder ut sig likt en stad på berget här och nu. Människor bryter upp från sociala mönster för att följa honom. Och pris ske Gud, inte bara i Amerika utan också här i Sverige.

Syskonen från Vermont var så tacksamma över att ha mött oss och vi är så tacksamma över att ha mött dem. Vi kan se Guds hand i allt. Hur han vill att Hans lärjungar ska kämpa tillsammans tills han återvänder för att hämta oss hem. Det var med vemodigt hjärta vi sade farväl till David och Patricia, men det var också med vissheten att här har Gud öppnat dörrar till kontakter som kommer att fördjupas och intensifieras.

BIBEL- och 3 okt. — 1 nov.

Frågorna om FAMILJE- och FÖRSAMLINGSLIV, SAMHÄLLSUTVECKLING, ARBETSLIV och EKONOMI måste bli föremål för granskning i bibelns ljus. MISSIONSFRÅGAN är brännaktuell, när så många nya dörrar öppnats. Undervisningen i Bibel- och lärjungaskolan 1981 får den tyngd och klarhet som endast de representerar som i praktisk handling prövat det de talar om.

STORA FINALMÖTEN
i Allhelgonahelgen
30 okt. — 1 nov.
Lokal meddelas senare.

Fred. 30 okt:

Kl. 16.00 INFORMATIONSMÖTE
Kl. 19.30 VÄCKELSE- o. FÖRNYELSEMÖTE

Lörd. 31 okt. samt Sönd. 1 nov:

Kl. 11.00 FÖRKUNNAS GUDS ORD
Kl. 15.00 MISSIONEN I FOKUS
Kl. 19.00 VÄCKELSE- o. FÖRNYELSEMÖTE

*Medverkande vittnen och sångare från hela Skandinavien.
Varmt välkomna!*

LÄRJUNGASKOLAN

1981 på Gamla Bro, Stockholm

Min vän, jag hoppas du förstår hur angeläget det är med kunskap i dessa frågor, som är helt avgörande för vår möjlighet att leva som kristna i världen. Välkommen i Jesu namn till bibelskolan i Stockholm! Har du inte tid? Har du inte råd? Vänd på frågeställningen: Har du tid och råd att existera utan att först och främst fråga efter Guds vilja i ditt liv?

Bibelskolan i Stockholm blir, förutom bibelstudier, samtal och gatuevangelisation, också ett praktiskt ansvarstagande för det dagliga brödet genom olika försörjningsgrenar. Att ha bibelskola varje höst, har för moderförsamlingen i Stockholm varit en stark inspirationskälla och bär till förnyelse och hjälp för vidare initiativ. Maranataförsamlingen i Stockholm ser det som en dyrbar förmån, ja, en livsnödvändighet, att få inbjuda till denna kraftuppladdning som bibelskolan blivit för oss. Och de praktiska svårigheterna med logi och kostnader i övrigt ser vi som en utmaning att övervinna.

Naturligtvis finns många trossyskon som älskar maranataförkunnelsen och på allt sätt stöder vårt arbete, men inte har någon möjlighet att komma till bibelskolan. Många av dessa våra anonyma syskon har år efter år med förböner, ekonomiska bidrag och ständiga uppmuntranden burit detta Guds verk. Och ju mera avsågade vi blir från möjligheter till statliga och organisatoriska stöd, dess starkare upplever vi Guds manifestation i det att trossyskonen frigörs och offerar, — ja, långt utöver sin förmåga. Och i detta ser vi hur Gud griper in — fem kornbröd och två fiskar kan bli till mat åt tusenden; helt konkret. Så underbart är det att följa Jesus! Och till bibelskolan välkomnar vi bidrag av alla slag; förutom penningmedel även rotfrukter, grönsaker, lingon, kött. Ja, möbler, kläder och prylar — allt kan omvandlas till himmelsk valuta.

**Stöd BIBEL- o. LÄRJUNGASKOLAN
med offer och förböner — Pg. 44 10 05-6**

Kommer du? — Skicka anmälan till: Maranataförsamlingen, Box 344, 101 24 Stockholm, tel. 08-23 52 30.

Lärare:

Arne Imsen

Folke Jacobsson

Jan-Egil Hafsahl

Bo Högländer

Gunno Andersson

Kjell Hägerman

Tore Ericson

Gunnar Karlsson

Tage Johansson

Per-Arne Imsen

Hans Brynte

Peter Ögren

Hans Lindelöw

”Predika Ordet, träd upp i tid och otid, bestraffa, tillrättavisa, förmana med allt tålamod och med undervisning i alla stycken...”

2 Tim. 4:2

Urcellstron kontra Gudstron

Människan har blivit danad ifrån en urcell, som utvecklats ifrån att ha varit en cell och ur detta låga ryggradslösa stadium har hon omdanats till ett djur med ryggrad och så vidare uppåt i karriären för att till slut bli människa. Att tro detta, vilket man med skäl kan tycka är bevis på en kolossal tro, är en exceptionell tro, långt mera mirakulös än att tro att människan, som bibeln lär, har skapats genom ett ord av Gud eller Guds kraft.

Med återblick på den lilla rara urcellens mirakulösa utveckling må det icke förmenas, att man genom att placera en cell i ett ur, en klocka, som ju icke är en uppbyggare av celler utan är en anhopning av atomer, kunde cellen därigenom upplivas till att utveckla sig till en människa.

Vitsen är ju ganska billig men ett sådant fenomen vore icke ett dugg onaturligare än att urcellen av sig själv efter en mångfald övergångsstadier till slut bleve en människa. Ja, är man bara fast i tron så skulle även det inträffa, vilket under dock vore ännu mirakulösare än om ett berg på den starkt troendes utmaning enligt Jesu Kristi ord skulle se sig föranlett att kasta sig i havet. Det gäller

bara att i hjärtat stadigt stå fast i tron! Dessa på urcellen starkt troende människors fasta förtröstan torde vara någonting att taga vara på trots att den felande länken säkert icke bara är en utan många. Visserligen kan exempelvis en häst och en åsna paras och producera en mulåsna, men sedan är det stopp, ty mulåsnan är och förblir steril.

Nu är det "tyvärr" så att dessa på urcellen troendes tro lämnar mycket övrigt att önska. Sakerligen vill de icke tro att det är möjligt att förvandla vatten till vin som Jesus gjorde. En sådan förvandling är dock icke onaturlig, ty rent vatten som bevattnar vinträd omvandlas på så sätt till vindruvssaft. Givetvis är det ganska lätt att fatta att vatten kan genomgå en exklusiv snabb process och omvandlas till vin liksom det kan giva upphov till alla möjliga bärsorters saft.

De förnekar blankt

Även om det ännu är svårt att finna en naturlig förklaring till Jesu snabba vinsaftsunder, så är det med all visshet uppnåeligt för den som är klartänkt. Men detta omvandlande vill de på urcellen troende helst förne-

ka blankt, under det att de med all makt vårdar tanken på sin kära urcell. De borde dock betänka, att om det nu funnes en så underbar urcell, så borde denna där den finns i all sin nakenhet vara utrustad med en sjusärdeles primus motor, som möjliggjorde dess fortsatta utveckling. På denna punkt är dessa urcellstroende ytterst tysta. Det verkar som om de helt tanklöst trodde att urcellen utvecklade sig ifrån det ena stadiet till det andra rent automatiskt utan något styrande förstånd.

Den store tillskyndaren av denna teori, Charles Darwin, började under slutet av sitt liv starkt tvivla på denna möjlighet och det borde han vara tacksam för. De som hade fångats uti hans under tidigare år egendomliga teorier stod dock fast i tron på urcellen och gav till senare släkten omvårdnaden att hitta felande länkar, vilka även om de för ett ytligt tänkande skulle kunna finnas, till slut dock bevisade sig vara blotta hägringar, såsom den av öken-törsten försmäktande kan mycket väl se underbara friska vattenkällor, men när han räcker ut sitt ämbär märker han till sin lednad det verkliga förhållandet. Denna urcellstro befriar människan ifrån att taga ett verkligt ansvar för sitt liv och sin gärning.

Hela den mänskliga värdsbildningen blir ett ökenlandskap, som alltmer tilltager i torka och sterilitet och möjliggör tillflödet av de himmelska nådesströmmarna.

Harald Ljungström

Vilka rikedomar!

Sång av Anette Näsholm

*Vilka himmelska rikedomar
i Kristus jag äger här
Oh, hur saligt när han mig välkomnar
till att evigt vara där han är
Ordets löften och visshet av Anden
jag fäster mig vid och ser
Jesus själv vill mig leda vid handen
och jag går invid honom alltid.*

*Ibland vill mitt huvud sig böja
men ser blott det jordiska då
Men Gud ber mig blicken att höja
och så i hans ljus jag förstår
Vad i litet och stort Gud vill mena
mitt sinne jag skall vända till
Blott det sanna, det eviga, rena
han av Faderskärlek giva mig vill.*

*Guds son med all fullhet i sig.
Mitt hopp, min källa, mitt liv.
Är livsflödet som flödar i mig
min äldste skatt, hjärtats frid.
Av detta så underfullt stora
jag oförtjänt är, men av Nåd
Jag undkom att gå evigt förlorad
Jag i Jesu egna ord såg...*

*Av kärlek till mig har han lidit
för syndare utgav han sig.
Men i sin död han ju invigt
en ny och en levande väg.
Till det eviga, dyrbara livet
ja, mörkret han kallat oss ut.
Till ljuset det underbara
Genom blodet hans dyrt köpta brud.*

— Vi har fått så mycket av Gud

Frid!

Lukas 15:8: "Eller om en kvinna har tio silverpenningar och hon tappat bort en av dem, tänder hon icke då upp ljus och sopar huset och söker noga, till dess hon finner den?"

Vi här i Stockholm, nästan mitt i Sveriges huvudstad; vi har fått så mycket av GUD att förvalta! Tänk bara på Midnattsro-pet från eget tryckeri! Det är verkligen meningsfullt att gå ut med tidningen, och gå ut med allt vad vi har. Ja så har vi ju va-

randra! Halleluja, sannerligen!

Mats och Robin hämtade mig häromdagen med HERRENS mäktiga hjälp med knapp nöd ut från en av sjukhusets låsta avdelningar, nr 53, tillbaka till lokala församlingen på Gamla Bro.

Och GUDS vilja fick framgång igen! Tala om att vi behöver varandra!

Ja, jag var idag (om det nu inte är över midnattstidens klockslag) med Mats Emanuelson på besök på Långbro sjukhus dit över tusen människor har sökt sig eller tvångsintagits för att få hjälp.

Jag skulle på det här besöket

få ta emot en spruta i skinkan och tabletter som jag skulle ta tre om dagen. Mats följde med ända in till behandlingsrummet, då jag frågat om han ville det. Det blev också ett enkelt vittnesbörd. Då vi skildes från sjuk-sköterskan var hennes ord: — "Det blir väl bra"? Jag fick svara med full trosvisshet att det blir det! Tänk, att få vara en enkel HERRENS profet!

Till sist Jesaja 66:18: "Jag känner deras gärningar och tankar. Den tid kommer då jag skall församla alla folk och tungomål; och de skola komma och se min härlighet."

Gud välsigne dig!

Risto Melos

NYA översättningar

■ NYA TESTAMENTET.

Bibelkommissionens översättning.

Häft. 45:- kr, Inb. 64:- kr

■ NYA TESTAMENTET.

Bo Gieritz översättning.

Häft. 64:- kr

OBS! OBS! OBS! BIBELN. 1917 års översättning.

(Ord. pris 89:- kr) Inb. konstläder 39:- kr

Dessutom: Biblar, Nya Testamenten, Samt bibel-
delar på många språk.

Till hjälp i bibelstudiet:

■ VAD BIBELN LÄR

R.A. Torrey

Inb. 90:- kr

■ BIBELNS INSPIRATION OCH AUKTO- RITET

René Pache

Inb. 60:- kr

■ BIBLISK ORDBOK.

Bensow. Systematisk uppställning av orden i Bi-
beln.

Inb. 125:- kr

■ ILL. BIBELHANDBOK.

En biblisk uppslagsbok.

Inb. 200:- kr

■ VAD SÄGER GRUNDTEXTEN?

Folke Boberg. Åskådliggör orden i grundtexten
för den som ej studerat hebreiska och grekiska.

Inb. 138:- kr

Orderadress: KLARA TONER, Box 344, 101 24
Stockholm, Tel: 08-23 52 30.

FÖLJ MIG!...

forts. fr. sid. 7

punkt förbli hjälplös och förlo-
rad. Men han är vunnen för
Gud!

Tänk att just den hjälplöse
stackare, som världen stämp-
lar som en fåne eller idiot, får
förtroendet att inför hela vär-
lden med makt och överbevis-
ning proklamera att Jesus är
uppstånden. Vi mötte honom i
kallelsens ögonblick, i Getse-
mane, på korset, men också i
uppståndelsen. Vi mötte ho-
nom genom dopet i den helige
Ande och genom Andens gå-
vor och Andens frukt.

Vi har mött Jesus, för han
lever! Därför får vi förtroendet
att bli uppståndelsevittnen och
bära fram budskapet om att
han lever. Då har vi nått den
viktiga punkt, då vi kan höra
Jesu röst: "Följ mig".

Efter det är vi kopplade till
Jesus antingen vi befinner oss
i hungersperioder eller i över-
flödsperioder. Antingen det är
si eller så, är vi bundna till ho-
nom. I gemenskapen och i
vandringen med honom, mog-
nar vi för att vid processens
slut bli människofiskare som
kan vinna människor för hans
rike. Vilken uppgift! Vilken kal-
lelse!

Text:
Hans
Lindelöw

VÄGVISAREN

Tre uppmaningar — tre löften

"Bedjen och eder skall varda givet; söken och i skolen finna, klappen och för eder skall varda upplåtet".

Detta säger Jesus i sin Bergspredikan i Matt. 7:7. Det är alltså tre uppmaningar som följs av ett löfte för varje uppmaning.

Men om du som läser detta, är som människor är mest, så har du redan en hel massa argument för varför du inte skulle lyda Jesus. Jesus säger inte att du måste lyda honom, men Han säger att om du lyder honom, så får du verkligen något i gengäld. Att tro på Kristus är att ta emot befallningar, och att gå efter dem, det är en ofrånkomlig sida av tron.

□ □ □

Tänk om du skulle vara så ovanlig nu, att du helt enkelt tog fasta på dessa enkla uppmaningar, utan att jag behövde förklara så mycket! Bed till Gud, som Jesus uppmanar dig, gör det i tro, och du har ett löfte om bönhörelse, ja, inte bara ett, utan många. Sök i Guds ord! Läs bibeln varje dag, och låt Guds Ande visa dig vad det betyder som står där! Klappa på dörrarna! Både till dem som redan är troende, så att du kan få undervisning och till dem som inte är det, så att du kan ge ut vad du får ta emot, i vittnesbördet om Herren Jesus Kristus. Han har själv lovat att det skall öppnas för dig.

Om du gör detta, utan att ställa upp en massa frågor och konst-
ra, då är du sannerligen en ovanlig och annorlunda människa. Det
står nämligen i Ordspråksboken i bibeln:

"Den som har ett vist hjärta tager emot tillsägelser, men den
som har oförståndiga läppar går till sin undergång". Ords. 10:8.

Så det är kännetecknande för den vise att han lyssnar, men den
som är oförständig vill bara prata själv.

Lyssna alltså till Guds ord, du människa, och låt Jesus Kristus
visa vem han är för dig! Det finns oerhört många och starka skäl för
varför du skulle göra det, genom förvandlade och helade människo-
liv, och den som skriver detta, utgör en av dem. Och det är så därför
att jag har låtit Guds ord vara skäl nog för mig, att tro, och att följa.
Låt det vara detsamma för dig!

□ □ □

Det är inte frågan om att det inte finns ärliga skäl att ifrågasätta
vad som står i bibeln, p g a samhällets och kyrkornas auktoriserade
tvivel och otro. Men likväl som det finns ärliga frågor finns det
också ärliga svar i bibeln som öppnar sig mer och mer för den som
verkligen tar emot dess budskap. Gör alltså upp med dina naiva fö-
reställningar om Adam och Eva, och slå upp 1 Moseboken och se
efter själv hur djupt verklighetstroga och relevanta dessa skild-
ringar är! Gör upp med din falska Kristus-bild, som tusentals små
sockersöta taylor och en massa klibbig s k uppbyggelse-litteratur
står för, och lär känna den verkliga Mästaren!

Låt mig säga att Han inte är så sentimentalt angelägen om dig
som du kanske inbillar dig. Om du inte tror på honom sådan Han
är, enligt bibelns ord i oförvanskad form, så kommer Han verkligen
att överlämna dig åt det eviga straff som är berett åt djävulen och
hans änglar. Där kommer du att få vara i evighet, om du inte gör
bättring och tror evangelium.

Intolerant? Ja!

Inkonsekvent? Nej!

Det är Guds erbjudande om frälsning — räddning — som det
handlar om, och inte en inbjudan till dialog och diskussion.

Så ta emot Jesus Kristus genom att gå tillväga på det sätt som
Han har anvisat:

"Bedjen och eder skall varda givet; söken och i skolen finna,
klappen och för eder skall varda upplåtet".

Klara Toner

NYHET!

Songs and Greetings

From the brethren in Island Pond, Vermont.

SOLO – DUETT – FÖRSAMLINGSSÅNG

(Alla sånger på engelska)

Sida A

1. Day of the Lord is near
2. Mystery of mysteries
3. Lion of Judah
4. Wherever you go
5. I've come to join an army

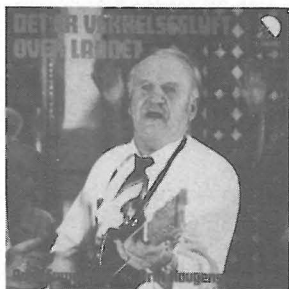
Sida B

1. The awake of Israel
2. The love of the Lord is perfect
3. He has made me glad
4. I will sing of the mercies
5. The Lord my God
6. God don't remember
7. Jesus, my Lord and my King

Pris kr. 25:-

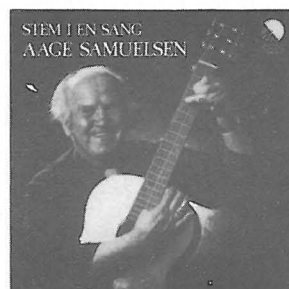
AAGE SAMUELSEN sjunger sina egna sånger

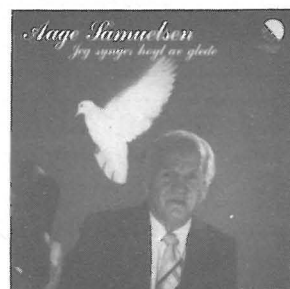
Det er vekkelseluft over landet
Innehåller bl.a.:
En trofast venn for hele livet / Alt er nytt / Jerusalem mitt hjem / Kraft i Jesu navn / Snart hun står for Lammets trone.

Han frelste meg
Innehåller bl.a.:
Det er en herlig nåde / I tidens dype natt / Å, så underbart / Min Gud er herlig / Jesus din søte forening og smake.

Stem i en sang
Innehåller bl.a.:
Snart kommer Jesus igjen / Mannen fra Galilé/Jesus, bare Jesus/ I Egyptens mørke / Skriftenes Jesus.

Jeg synger høyt av glede
Innehåller bl.a.:
Kjære Jesus jeg kommer til deg / Til harpespill / Gå på evangelisk møte / Det gjorde han / Anden har sent oss bud / Hvem är Jesus.

Finns även på kassettband. Pris: LP / kassett 49:- kr.

Tänker du skaffa PIANO?

Kontakta oss. Vi har ett antal begagnade, nyrenoverade pianon av olika märken och prisklasser.

Sänd mig mot postförskott

.... st kassett	Songs and Greetings
.... st LP	.... st kassett Det er vekkelseluft over landet
.... st LP	.... st kassett Han frelste meg
.... st LP	.... st kassett Stem i en sang
.... st LP	.... st kassett Jeg synger høyt av glede

Namn: .....

Bostad: .....

Postnr, adr: .....

Tel: ..... / .....

Orderadress: Klara Toner, Box 344, 101 24 Stockholm, Tel. 08-23 52 30
Besöksadress: Gamla Brogatan 27, Stockholm

ANSLAGSTAVLAN

När? Var? Hur?

när jag kontakt med församlingar och grupper i landet. Här är en sammanställning av:

- Radio Maranatas sändningstider
- Mötestider
- Adresser och telefon
- Övrig verksamhet

ESKILSTUNA

Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Sönd 19.30 Väckelsemöte • Västra Storgatan 3
Adress: Björkdahlsvägen 5, 633 69 Eskilstuna
Telefon: 016 - 258 40
Radio Maranata, 92,7 MHz: Månd, onsd o. lörd 20.00 - 21.00, Tisd o. torsd 9.00 - 10.00
Postgiro: 88 88 56 - 2
Telefon: 016 - 25 840
Nytt & Begagnat, Gillbergavägen 25, Eskilstuna
Telefon: 016-25 740

PILGRIMSHEN

i Stockholms city
 5 min från Centralen
BO BRA * ÄT GOTT
 i lugn och trivsamt miljö
 rök- alkohol och drogfritt
Gamla Brogat. 27
Tel. 08-23 52 30

STOCKHOLM

Maranataförsamlingen, G:a Brog. 27, Stockholm
Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Onsd 19.30 Väckelsemöte • Lörd 19.30 Bön • Sönd 11.00 Predikan, 19.00 Väckelsemöte (Se annonser i Dagens Nyheter)
Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro: 44 10 05 - 6
Telefon: 08 - 23 52 30
Radio Maranata, Stockholms City, 88 MHz: Tisd 8.30 - 8.45 • Tors 8.30 - 9.45, 20.30 - 21.00 • Fred 20.30 - 21.00 • Lörd 22.30 - 23.00 • Sönd 23.30 - 24.00
Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
Telefon: 08 - 23 52 30
Radio Maranata, JÄRVA, 91,2 MHz: Månd 23.00 - 24.00 • Tisd 14.00 - 15.00 • Lörd 20.30 - 21.30 • Sönd 17.00 - 17.30
Postadress: Flyttblocksvägen 14, 161 70 Bromma
Midnatteropet, Box 344, 101 24 Stockholm
GAMLA BRO, Gamla Brogatan 27, Stockholm
 Gamla Bro servering, Pilgrimshem hotell, Klara Toner bok- och musikshop, Pilgrimsboden second-hand shop
Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
Telefon: 08 - 23 52 30 (vx)
Pilgrimstryck: Holbergsg. 108, 161 57 Bromma
Telefon: 08 - 37 00 38

Välkommen till BIBEL— och LÄRJUNGASKOLANS

Stora Final Möten

i Allhelgonahelgen 1981

• **Mötestider:** Se sid. 22 • **Lokal:** Meddelas senare
 • **Medverkande:**
 ARNE IMSEN, GUNNO ANDERSSON, HANS BRYNTE, PER-ARNE IMSEN, PETER ÖGREN, BO HÖGLANDER, FOLKE JACOBSSON, SVEN-ÅKE ASPLUND, TORBJÖRN HELMNER, TAGE JOHANSSON, KJELL HÄGERMAN, GUNNAR KARLSSON, TORE ERIKSSON, HANS LINDELÖW med sångare o. vittnen från hela Skandinavien.

För mat o. logi — Anmäl dig till: Maranataförsamlingen Box 344, 101 24 Stockholm Tel: 08-23 52 30

ÖREBRO

Maranataförsamlingen, Post- och besöksadress: Järntorgsgatan 7, 703 61 Örebro eller Humlegården, Latorp, 710 15 VINTROSA
Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Bön • Sönd 15.00 o. 19.00 Väckelsemöten (Annonser: Lörd i Nerikes Allehanda)
Postgiro: 37 50 50 - 2
Telefon: 019 - 964 72

Lilla Bageriet, Kristinagatan 10, Örebro
Telefon: 019 - 11 44 19

JÖNKÖPING

Post- och besöksadress: Park Hotell, Kyrkogatan 6, 552 55 Jönköping eller Egnahemsvägen 6, 561 35 Huskvarna
Telefon: 036 - 11 19 95,
Radio Maranata, 98,5 MHz: Månd 19.00 - 19.45 • Tisd 20.30 - 21.30 • Onsd, tors o. fred 20.30 - 21.30 • Lörd 19.00 - 20.00 • Sönd 20.30 - 21.30
Radio Maranatas Turkliska sändningstider: Onsd 20.30 - 21.00 samt lörd Svenska/Turkliska 19.00 - 20.00

Park Hotell, Kyrkogatan 6, 552 55 Jönköping
Telefon: 036 - 11 19 95, 11 19 96

Välkommen att bo på

PARK HOTELL

Kyrkogatan 1, Jönköping
 (Mitt emot Rådhuset)

Enkelrum 95:-
 Dubbelrum 135-145:-
 Rök-alkohol- och drogfritt!
Tel. 036 - 111995, 111996

SANDVIKEN

Radio Maranata, 90 MHz: Tisd o. tors 19.00 - 20.00
Telefon: 026 - 25 28 18

UMEÅ

Besöksadress: Kungsgatan 23, Umeå
Postadress: Box 238, 901 05 Umeå
Radio Maranata, 89,8 MHz: Månd 8.30 - 9.30, 20.00 - 21.00, Tors 20.00 - 21.00, Sönd 12.30 - 13.30
Telefon: 090 - 19 11 44
Pilgrimsboden, Kungsgatan 23, Umeå

GÄRDSHYTAN

Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Bön- och bibelstudium
Post- och besöksadress: Gärdshyttans Gärd, 692 02 Hammar
Postgiro: 43 29 81 - 9
Telefon: 0583 - 707 00
Pilgrimshem, Gärdshyttans Gärd, 692 02 Hammar
Telefon: 0583 - 707 00
Broshopen, Bispotalagatan 2, MOTALA
Telefon: 0141 - 579 35

GÖTEBORG

Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Bön • Sönd 17.00 Väckelsemöte
Post- och besöksadress: Lilla Rivöfjordsgatan 3, 317 23 Göteborg
Postgiro: 41 43 63 - 2
Telefon: 031 - 53 72 76
Radio Maranata, 94,9 MHz: Tisd o. tors 12.00 - 13.00, Onsd 22.00 - 23.00, Fred 19.30 - 20.30, Lörd 16.30 - 17.00
Telefon: 031 - 22 52 80
Pilgrimshem, Lilla Rivöfjordsg. 3, 317 23 Göteborg
Telefon: 031 - 53 72 76

MALMÖ

Mötestider: Tisd 19.30 • Lörd 19.30 • Sönd 11.00 o. 19.00
Besöksadress: Tärningsholmsg. 6, 217 51 Malmö
Postadress: Box 5259, 200 71 Malmö
Postgiro: 58 32 01 - 9
Telefon: 040 - 655 00
Radio Maranata, 90,2 MHz: Månd - tors 19.30 - 20.30, Lörd o. sönd 19.30 - 20.30
Telefon: 040 - 655 55
Bageri, närbutik, servering, tryckeri: Geijersg. 55, Malmö
Telefon: 040 - 15 77 77

OSLO

Mötestider: Tisd o. torsd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Väckelsemöte • Sönd 11.00 Pred, 19.00 Bön
Post- och besöksadress: Maridalsveien 323 C, Oslo, Norge
Telefon: 00947 - 222 82 80
Pilgrimshem, Maridalsveien 323 C, Oslo
Telefon: 00947 - 222 82 40

JÄTTEN I VÄST

som påverkat oss

□ Vart tog Jesus-rörelsen, med sin radikalitet, sin frimodighet, sitt själavinnarnit och sin ambition att förverkliga kristendomen inom den sociala dimensionen av livet, vart tog den vägen? Hur kommer det sig att man i dagens USA möter en yttlig och världsanpassad kristendom, trots de många väckelserörelserna som sett dagens ljus i nationen och trots denna kontinents förflutna med rättsälskande, allvarliga, kämpande, hårt arbetande och inte minst gudfruktiga och fromma människor?

Midnattsropets medarbetare Per-Arne Imsen, samt Bo Högländer, verksam i Maranataförsamlingen i Stockholm har tillsammans gjort en resa i USA och vi presenterar deras intryck i text och bild. Resan företogs först och främst för att på nära håll stifta ytterligare bekantskap med församlingen i Island Pond, Vermont, som Maranatafolket i Sverige kommit i kontakt med på märkliga vägar. I andra hand var syftet att få en summarisk och någorlunda översiktlig vy över den amerikanska kristenheten, med dess trender och skeenden.

Vi publicerar dessutom en intervju med David och Patricia Jones, ett ungt par från kommuniteten i Vermont, som gästade Maranatafolkets sommarkonferens i år.

"Amerika-materialet" i det här numret är inte någon djupare analys eller uttömmande examinering av amerikansk religion. Reportaget har mer reseskildringens och reflexionens karaktär och kan möjligtvis ses som en första, introducerande artikel i en serie av flera om Amerika, dess väckelser förr och nu samt hur detta jätteland och främst då dess mångskiftande kristenhet påverkat och just nu påverkar oss, vår tro och dess utövande.

En första amerikaresa kanske snarare föder ytterligare frågor än besvarar de redan befintliga. Varför, frågar man sig, har huvudströmmen av den amerikanska kristenheten slagit in på en kurs mot en alltmer inomvärldslig, för systemet och etablissemet ofarlig tro, som kanske främst yttrar sig i exempelvis pampiga, välregisserade och oförargliga gudstjänster i show-bulssness-stil. Man möter en mångfald kyrkor, tempel och kapell och det förekommer ett rikt utbud på möten och gudstjänster, de flesta kvällar i veckan och i en del fall upp till tre, fyra på söndagsförmiddagen, men ack, så litet av konsekvenser i det dagliga, sociala livet. I boende, fördelning, omsorg och gemenskap.

Nu representerar det ovan sagda lyckligtvis inte en komplett bild, ty visst finns det grupper som med en social ambition, förankrad i Nya Testamentet och forna tiders väckelserörelser, genom sin blotta existens utgör en irriterande protest mot och ett välsignat alternativ till den konventionella och gängse kristendomsvarianten.

Ett sådant välkommet inslag i bilden är de älskvärda bröderna och systrarna i Island Pond i staten Vermont. Denna jämförelsevis lilla församling på omkring tvåhundra femtio människor, utgör ett friskt, levande och utmanande lokalt ut-

tryck för Kristi kropp, ett konkret bevis och uttryck för att Guds folk även i modern tid kan och bör hävda och kämpa för att hålla fast vid de mönsterbilder och ideal som givits oss i Nya Testamentet. Något av en protest mot den form av kristendom som vi vanligtvis lärt oss förknippa med Amerika. En radikal uppgörelse med en individualistisk kristendoms-genre, som aldrig på djupet gjort upp med egoismen eller hävdad överlåtelsen åt Kristus och därmed åt församlingen som en nödvändighet, utan i stället lever kvar i och försvarar en falsk självständighet och försåtliga frihetsideal som förment kristna värden.

För Maranatafolket i Sverige har bekantskapen med de gudsrikeshängivna i Island Pond hittills inneburit ett stimulerande och inspirerande utbyte. Den kärlek och gästvänlighet som Maranatafolkets utsända bemötts med kan inte nog skattas och säkerligen har vi ännu inte sett den fulla frukten av den ömsesidiga gemenskapen.